

2019

PŘÍLEPSKÝ zpravodaj

VÁNOČNÍ SPECIÁL

Veselé Vánoce a šťastný Nový rok

I letos se ve škole dlabaly dýně...

Na úvod

Vážení čtenáři,

hned z kraje bych se chtěl omluvit za některé nedostatky, které se objevily v minulém čísle. Doufám, že v budoucnu se již nebudou opakovat. Především se ze srdce omlouvám rodině zesnulé paní Krulišové, jejíž příjmení se ve Zpravodaji objevilo bohužel chybně.

Zdědil jsem minulé číslo s podezřelou číslovkou 4, i když byl teprve říjen. Že bychom vynechali prosinec a začali opět až v lednu? Nemělo by ale být čtvrté číslo právě to závěrečné v roce, tedy vánoční? Co s tím ale udělat? Nevydat v prosinci zpravodaj a pokračovat až na jaře? To by vzhledem k množství vánočních akcí, odehrávajících se v naší obci, nebylo snad vůbec možné. A tak jsem zašel na náš obecní úřad s myšlenkou, že poslední číslo letošního roku pojmem jako Vánoční speciál a v příštím roce budeme pokračovat v březnu už prvním číslem nového roku. Můj nápad se líbil.

V tomto čísle tedy neočekávejte řešení obchvatu obce, ani rozsáhlý článek o světelné křižovatce a tak podobně. Dočtete se, jaké kulturní události se ve Velkých Přílepech odehrály a co nás v příštích měsících čeká, setkáte se s Tomášem Slavatou, který u nás uspořádal duatlon a jedné mladé slečně udělal Ježíška už o měsíc dřív. Dozvíte se něco o historii Vánoc, vánočních tradicích a také vás čeká několik přílepských vánočních receptů z unikátní sbírky paní Palkoskové. Zvláštní prostor je také věnován dětem, pro které jsou připraveny hned dva díly pohádkového seriálu o Přílepandě a Přílepákově.

Chtěl bych Vám za sebe popřát krásné prožití Vánočních svátků a ať je prožijete v rodinném kruhu, co největší pohodě a svátečním klidu.

Tomáš Hejna
Redaktor

Vážení spoluobčané,

v mnoha domácnostech se na adventním věnci mihotají první adventní svíce, věnce zdobí vchody našich domovů, stromy na zahradách dostaly nový kabát v podobě malých světýlek a za okny se rozzářily vánoční svícny. Doba adventu, radostného očekávání Vánoc, doba rozjímání i vzpomínání je tu. V sobotu 30. listopadu jsme v centru obce rozsvítili tradiční symbol Vánoc vánoční strom a společně se zaposlouchali do magických tónů Pražské mobilní zvonkohry. Jistě se shodneme, že zážitek, a nejen hudební, to byl úžasný. Říká se, že Vánoce patří především dětem, ale ruku na srdce, jistě kouzlo mají i pro nás mnohem starší, byť jsou to třeba jen vzpomínky na naše dětství, na rodiče i na vysněné dárky, na které nikdy nedokážeme zapomenout.

I naše děti a vnoučata budou jednou vzpomínat, a tak jim ty Vánoce udělejme co nejhezčí. Vezměte je třeba hned zítra za ruku a jděte se s nimi podívat na výstavu betlémů v galerii Domu U Korychů. Viděla jsem na sobotní vernisáži ty dětské rozzářené oči, které obdivovaly papírové, hliněné, voskové, cínové, dřevěné i jiné jesličky. Na setkání s vámi dospělými se vždy těšíme u příležitosti vánočního koncertu v CVA a všichni, malí i velcí, společně zazpíváme Ježíškovi u kaple sv. Gottharda 23. prosince. Je to už tradice a moc hezká. Přeji Vám za své kolegy v zastupitelstvu i za kolegy na obecním úřadu, ať je pro vás vánoční doba tím, čím má být, časem zklidnění, setkávání, radosti a otevřených srdcí. A do nového roku 2020 hodně zdraví, síly, štěstí a úspěchů.

Věra Čermáková
starostka obce

Obsah

Slovo starostky	2
Zprávy z obce	4
Školství v obci	9
Kultura – Události v obci	13
– Knihovní okénko 20	
Společenský život	27
Sport	30
Venku	39
Čas Vánoční – Tradiční přílepkové recepty	41
– Slunovrat	44
– Tradice	46
Pro děti	48

OBECNÍ ÚŘAD

Pražská 162,
252 64 Velké Přílepy
Tel.: 220 930 535
www.velke-prilepy.cz
Úřední hodiny
Pondělí a středa
8:00 – 11:00, 12:00 – 18:00

STAVEBNÍ ÚŘAD

Podatelna a sekretariát:
Tel.: 220 930 855
e-mail: su.sekretariat@velke-prilepy.cz

MATRIKA

Tel.: 220 930 770
e-mail: matrika@velke-prilepy.cz
Občanské průkazy a cestovní pasy
MeÚ Černošice, pracoviště Praha
Podskalská 19, Praha 2
www.mvcr.cz

OBECNÍ POLICIE

Pražská č. p. 45, 252 64 Velké Přílepy
Tel./Fax: 220 930 595
e-mail: obecnipolicie@seznam.cz
www.obecnipolicie.info

MATEŘSKÁ ŠKOLA JABLÍČKO

Na Parcelách 250, 252 64 Velké Přílepy
Tel.: 220 930 546
e-mail: msjablicko@velke-prilepy.cz
www.msjablickovelkeprilepy.cz

ZÁKLADNÍ ŠKOLA

Pražská 38, 252 64 Velké Přílepy
Tel.: 220 930 550
www.zsvelkeprilepy.cz

KNIHOVNA

Roztocká 129, 252 64 Velké Přílepy
Tel.: 220 930 768
e-mail: mlkvelkeprilepy@seznam.cz
www.velkeprilepy.webk.cz

Otevírací doba
Pondělí 15:00 – 19:00
Úterý 9:00 – 13:00
Středa 14:00 – 18:00

POŠTA

Svrkyňská 63, 252 64 Velké Přílepy
Tel.: 954 225 264
www.ceskaposta.cz

Otevírací doba
Pondělí a středa
8:00 – 11:00, 14:00 – 16:00, 16:30 – 18:00
Úterý, čtvrtek a pátek
8:00 – 11:00, 13:00 – 16:00

Inzerce ve zpravodaji

Celá strana
obálky
1500 Kč

Celá
strana
1250 Kč

½ strany
850 Kč

¼ strany
550 Kč

Dále Vám nabízíme možnost stát se sponzorem zpravodaje. Získáte umístění loga na titulní straně a dle dohody možnost inzerce nebo PR článku.

Křižovatka je již funkční

Celé léto byla křižovatka ulic Pražská, Kladenská a Roztocká předmětem mnoha diskuzí, námitek a dohadů. 23. října, přibližně v 19 hodin, se však tato křižovatka poprvé skutečně naplno rozeběhla v ostrém provozu. Samozřejmě, že první řidiči byli touto novinkou překvapeni a někteří ještě první den po spuštění svévolně vjížděli do křižovatky na červenou. Nakonec si ale všichni řidiči na křižovatku zvykli. A jaký je výsledek?

Je smutnou pravdou, že světelná křižovatka v Přílepech, realizovaná Středočeským krajem na území naší obce, nezabrání ani ranním a odpoledním kolonám v obci na Pražské, ani průjezdu kamionů přes naši obec, i když právě nedávno to byl kamion, který při odbočování навěsem znovu poškodil zábradlí na rohu u Restaurace U Korychů.

Tomuto účelu ale křižovatka ani sloužit neměla. Proto si shrňme především pozitiva, která semaforey skutečně přinášejí.

Předně je třeba říct, že přecházení chodců na naší křižovatce je díky světlům mnohem bezpečnější, a to zvláště pro žáky naší školy. Je pravda, že interval semaforů může občas některé jednotlivce svádět k přecházení na červenou, ale ve skutečnosti jsou intervaly po stisknutí tlačítka dostatečně dlouhé i pravidelné k hladkému překonání silnice. Jak již bylo řečeno, kolony se na území naší obce tvoří i po zprovoznění semaforů, ovšem to je cena za to, že se naše obec nachází na jednom z hlavních tahů z Kralup na Prahu. Na druhou stranu musí každý ocenit, že při cestě z Kladenské nebo Roztocké ulice se nyní mnohem lépe dostává na hlavní silni-

ci a že odpadly problémy s nepříjemným odbočováním vlevo.

Křižovatka po svém zprovoznění zatím obstála poměrně slušně, i když skutečná zátěž ji teprve čeká v chladnějších zimních měsících při námrazách a v jarních a letních měsících při skutečně velkém dopravním provozu. Na některé její nevýhody, které pocítují například autobusy při průjezdu mezi dvěma ostrůvky

v Kladenské a Roztocké, si budeme muset zřejmě zvyknout. Chodci však nemohou namítat vůbec nic, snad jenom s malou výjimkou, kterou je přechod pro chodce na rohu u autobusové točky. Třeba se ale i na ten jednu dostane.

Redakce

Polyfunkční dům v provozu

Drazí čtenáři, jak jste si jistě sami dobře všimli, veškeré stavební práce na naší křižovatce i v přilehlém okolí již dávno utichly. Hotová je totiž nejen světelná křižovatka, ale také Polyfunkční dům, který je již v plném provozu. I když slovo „plném“ je zatím poněkud nadsazené. Stále je zde totiž místo pro jednu kuchařku – možná i pro dvě.

11. 10. se slavnostně otevřel vstup do Polyfunkčního domu nejprve pro VIP osoby a později také pro celou naši veřejnost. Celá budova, o níž jste si mohli podrobněji přečíst v minulém čísle Zpravodaje, byla předána do užívání místní základní škole, která má budovu na starost. Převzala tak do užívání moderní kuchyni s prostornou jídelnou, místnostmi pro školní

Na den otevřených dveří přišla veřejnost i žáci školy

knihovnu, klubovnu a dalšími vhodnými pro nejrůznější školní, mimoškolní i kulturní akce. Neodolal jsem a dohodl jsem se, že si jeden den vyzkouším, jak to v Polyfunkčním domě vlastně funguje.

Když jsem se ptal paní ředitelky Mgr. Bc. Pavlíný Ben Saidové, kdy bych se asi mohl přijít podívat na kuchařky v kuchyni, překvapila mě, když mi oznámila, že kuchařky jsou v práci již od půl sedmé ráno. Nechtěl jsem je trápit hned od začátku, a tak jsem se objednal na sedmou hodinu. Dorazil jsem k bočnímu, tedy služebnímu vchodu, který je zapuštěn pod úroveň chodníku, zazvonil jsem na zvonek s okouzlujícím nápisem KUCHYNĚ, ale – kuchařka, která se ozvala z aparátu, mne poslala nahoru za vedoucí celého

provozu. Důkaz, že do kuchyně nemá kuchařkám nikdo co lézt.

Paní vedoucí jsem potkal u dveří. Její kancelář je sice malá, kromě stolu, židle a pár skříněk se do ní nic nevejde, ale je to skutečné velicí středisko zdejšího provozu, alespoň pokud se jedná o otázky kuchyně a jídelny. Po poněkud příkrých schodech mne paní vedoucí odvedla do prostor kuchyně, které jsem zatím viděl jenom v nedokončeném stavu před vydáním minulého čísla. Zatímco tehdy jsem se tu motal do cesty několika dělníkům dokončujícím práci, tentokrát jsem vstoupil do života místních kuchařek. Nejprve se sice styděly, ale nakonec se nechaly vyfotit, za což jim děkuji.

Pokud by si někdo myslel, že v sedm

Naše kuchařky pracují pilně již od rána

ráno se v Polyfunkčním domě pouze popíjí káva, mýlil by se. Když jsem dorazil, voněla po celé místnosti smažící se cibulka a jedna z kuchařek právě nesla v obrovské nádobě mleté maso. Když kuchařka velkou vařečkou zabrala, člověku se hned sbíhaly chutě. Vzadu zatím bylo slyšet stroje na přípravu dalších potravin a kuchařky se měly čas zastavit pouze na tu jednu zmíněnou fotografii, od které se zase spěšně vrátily k práci.

Do Polyfunkčního domu se vozí pravidelně čerstvé potraviny od spolehlivých dodavatelů. Ty se dostávají do areálu nákladním výtahem v zadní části budovy, kde je soustředěna většina vstupních prostor, a putují přímo do kuchyně a přilehlých skladovacích místností. Již od půl šesté se v kuchyni krájí, obaluje, vaří a smaží, aby bylo v poledne vše hotovo. Hotové pokrmy se uskladňují ve zvláštních nádobách, které je udrží co nejdéle teplé. Odtud putují vnitřním výtahem do prostoru výdeje v jídelně. Doba oběda je

sama o sobě rušná. Kromě dětí ze základní školy sem chodí také řada místních obyvatel, třeba seniorů. Moc prázdných míst zde tak v době vydávání obědů nebývá. Přesto mi paní vedoucí prozradila, že v současné době by potřebovala jídelna alespoň jeden další pár rukou k výpomoci v kuchyni, a v případě vaření více pokrmů k výběru nejméně ruce dvoje. Kapacita Polyfunkčního domu tak stále není na 100% využita.

Zbývá umýt nádoby a ekologicky zlikvidovat zbytky, které se skladují ve speciálním mrazáku, aby se zabránilo jejich kažení před odvozem. Polyfunkční dům ale není prázdný ani potom. Další místnosti budovy se odpoledne plní žáky školy, kteří se zde schází k různým mimoškolním kroužkům a činnostem. Do budoucna se ale počítá v těchto prostorách i s řadou kulturních akcí, a tak se jistě máme všichni na co těšit.

Tomáš Hejna

Foto: Nenad Medič, Tomáš Hejna

Stavba vodovodu bude končit

Jak jsme informovali v minulém čísle Zpravodaje, Velké Přílepy v minulých měsících inovovaly část vodovodní sítě, která bude nově zapojena na další vodovodní rozvod. Tím se uzavře část vodovodního okruhu, díky čemuž by se měl zlepšit problém s tlakem vody v některých částech obce. Obyvatelé na křižovatce ulic Roztocká, Okružní a Emy Destinové tak museli po období stavby vozovky v ulici Nová přetrpět uzávěru

ještě po dobu, kdy se od křižovatky kopal výkop pro uložení potrubí až k zatáčce úholičského vysílače. Zde se také museli řidiči potýkat s dočasným omezením, kdy pod silnicí byl veden podkop. V minulých dnech se potom někteří obyvatelé Přílep museli dočasně obejít bez vody kvůli napojování nového vodovodu. Napojení na vodovod a plánovaná dostavba vodovodu v dalších částech Velkých Přílep by však měla být prospěšná celé obci.

Končí oprava naší kapličky

Kaple Panny Marie je jednou z cenných historických budov v naší obci a letos se dočkala své rekonstrukce. Kaplička, která vznikla v roce 1725 a je tak jednou z barokních staveb v našem katastru, je bohužel ochuzena o svůj původní inventář, který se nedochoval, ale je i přesto dominantou v prostoru před statkem Ženiškových a před prostorem panelových „bytovek“, kde kdysi stávalo několik statků. V minulých měsících probíhala rekonstrukce kapličky, která spočívala především v odizolování budovy proti vlhkosti. Okolo kapličky tak byl vykopán okop a byly zde instalovány izolační materiály. Součástí rekonstrukce byla i renovace vnitřku kaple a vznik dlážděného chodníčku kolem ní.

Vážení spoluobčané,

nastal čas adventní, který bývá časem shonu a příprav na společné setkání rodin a přátel v období vánočních svátků. Doufejme, že čas Vánoc proběhne v klidu a že nic nenaruší jejich klidný průběh. Chtěli bychom vás informovat, že Obecní policie, jako orgán obce Velké Přílepy, posílila o dva nové strážníky. V počtu čtyř strážníků budeme dohlížet na veřejný pořádek jak v obci Velké Přílepy, tak v ostatních obcích, které

má OP ve své správě. Dále došlo ke sjednocení služebních telefonů pouze na jedno služební číslo, které bude mít aktuální hlídka u sebe a může tak reagovat na potřebná volání. Mnohdy docházelo k tomu, že bylo lidmi voláno na jiná telefonní čísla a následně se potřebná informace ke strážníkům nedostala. V případě potřeby volejte, prosím, **služební hlídkový telefon: 605 862 177**, případně **služebnu OP 220 930 595**. Osobně doporučujeme volat pouze na hlídkový telefon, protože strážníci se na služebně OP zdržují jenom v době vyřizování administrativních povinností. Záměrem obecní policie je, aby

V průběhu podzimu se v základní škole odehrála řada událostí

V pátek 11. 10. odpoledne se poprvé otevřely dveře nového polyfunkčního domu pro všechny, kteří celý rok přihlíželi jeho stavbě a byli zvědaví, jak to vypadá uvnitř. Symbolický klíč od budovy převzala od paní starostky Věry Čermákové ředitelka základní školy Mgr. Bc. Pavlína Ben Saidová, a pak už se mohl každý zúčastnit některé ze série komentovaných prohlídek. Návštěvníci mohli nahlédnout do všech prostor domu. Obdivovali moderní kuchyni s bohatým zázemím a jídelnou, prostornou knihovnu i víceúčelové prostory školního klubu v nejvyšším podlaží. Dění oživily ukázky volnočasových aktivit v podání našich žáků pod vedením učitelek Filipové, Heránové a Truhlářové.

se strážníci co nejvíce pohybovali v terénu na katastrech obcí. Dále můžete kontaktovat obecní policii přes služební email: obecnipolicie@seznam.cz. Vždy vám bude poskytnuta zpětná vazba a to bez rozdílu jaké spojení s obecní policií zvolíte. I v závěru tohoto roku a v novém roce budeme i nadále dle našich možností zajišťovat bezpečnost vám i vaší rodině.

Obecní policie ve složení vr. prap. Bc. Karel Král, prap. Martin Ventura, prap. Josef Smitka a pprap. Pavel Hemala vám i vašim rodinám přeje příjemné prožití vánočních svátků.

Začátkem listopadu byl zahájen provoz školního klubu. Žáci 2. stupně zde mohou trávit přestávky mezi dopoledním a odpoledním vyučováním, případně i čas po vyučování do 17 hodin. Největší zájem je o stolní tenis, žáci ale hojně využívají i stolní fotbal a hokej nebo deskové hry. Děvčata ráda háčkují a pletou. Mnozí si přijdou jen tak popovídat s paní vychovatelkou. Protože se tu setkávají žáci všech ročníků 2. stupně, má toto prostředí velký význam i pro navazování přátelských vztahů mezi nimi. Jsme rádi, že žáci školní klub využívají, neboť zde tráví volný čas v bezpečném a podnětném prostředí.

Naše škola se letos poprvé zapojila do projektu #jsemlaskavec, aby i naši žáci mohli zjistit, jaké to je, když druhým udělají radost dobrým skutkem. V období kolem Světového dne laskavosti 13. 11. se žáci I. B, V. A a VII. třídy vypravili se svými učitelkami do Domova Alzheimer v Roztokách u Prahy. Každá třída si vybrala jiný způsob, jak zde ubytované seniory potěšit. Žáci V. A seniorům zpřijemnili dopoledne

písněmi, básněmi, tancem a hrou na housle. Sedmáci vesele zabubnovali a naši nejmenší, prvňáčci, tvořili spolu se seniory výzdobu do jejich kavárny. Společná setkání zanechala v dětech hluboký dojem, na jejich atmosféru budou dlouho vzpomínat a podle jejich reakcí je jisté, že nešlo o návštěvu poslední.

Takto tvořili prvňáčci výzdobu se seniory

Ve čtvrtek 14. 11. 2019 jsme si v naší škole připomněli 30. výročí Sametové revoluce projektovým dnem ve všech ročnících. Vyučující přiblížili tehdejší události i život před rokem 1989 žákům způsobem přiměřeným věku. Žáci 1. stupně zhlédli německý animovaný film *Fany a pes*, který na příběhu konkrétního děvčátka pomohl dětem pochopit tehdejší události v Lipsku a tím i v celé střední Evropě. Některé třídy navštívili pamětníci pražských událostí, vlastní zážitky vyprávěli i vyučující. Vše dokreslily výstavy dobových předmětů, plakátů a hesel.

Mgr. Kateřina Sedláčková

Foto: archiv školy

Film Fany a pes v podání žáků

Základní škola Velké Přílepy

hledá

vychovatelku do školního klubu

Požadujeme:

- kreativní práce s žáky II. stupně
- hezký vztah k dětem
- schopnost práce v týmu
- kvalifikace
- předchozí zkušenost výhodou

kuchařku

Požadujeme:

- schopnost práce v týmu
- dodržování technologických postupů
- orientace v aktuálních výživových trendech
- hezký vztah k dětem
- vyučení v oboru
- předchozí zkušenost výhodou

Nabízíme:

- příspěvky na stravování, dovolenou, kulturní, sportovní a společenské akce
- odměny v závislosti na odvedené práci

Nástup:

- ihned

V případě zájmu volejte na číslo **220 930 550** nebo
pište na adresu **pavlina.ben.saidova@zsvelkeprilepy.cz**

Veterinární ordinace v Maďarské se stěhuje do nových prostor!

Vážení klienti,

dne 20. 12. 2019 ukončíme po 20 letech provoz v naší pobočce Maďarská 3.

2. 1. 2020 Vás uvítáme v naší nové pobočce v Heinemannově 2695/2, v Praze 6.

Nová ordinace se nachází několik minut chůze od konečné tramvajové zastávky v Podbabě.
Dostanete se k nám i z vlakové zastávky Praha - Podbaba.

VETERINÁRNÍ ORDINACE
MVDr. MICHAELY RIEDLOVÉ

Naše nová adresa:

Heinemannova 2695/2

160 00 Praha 6

Telefon: 606 516 523

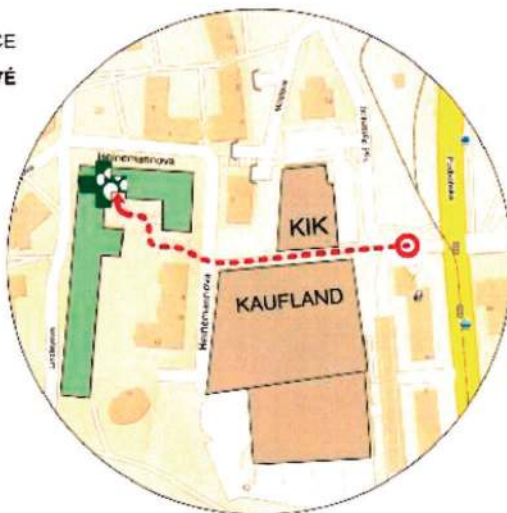
www.vaseveterina.cz

Ordinační hodiny:

Po - Pá 9.00 - 21.00

So 9.00 - 13.00

Ne 16.00 - 20.00

Srdečně Vás zveme
na **DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ**
2. 1. 2020 od 9.00 hod.

Přijďte si prohlédnout naší novou veterinární ordinaci.
Bude připraveno občerstvení, dárky pro Vaše miláčky
a seznámíte se s novinkami, které jsme pro Vás přichystali.

Budeme se na Vás těšit!

Koncert na den veteránů aneb Taxmeni útočí

Už jsme si zvykli, že na Den veteránů, který je stanoven tradičně na 11. listopadu, se i u nás v obci koná nějaká akce připomínající oběti dvou světových válek, kterým jsou věnovány i pamětní desky v blízkosti kaple sv. Gotharda. A i když se u nás termín oslav tohoto dne někdy trochu posouvá podle aktuálních potřeb, letos už na 9. listopadu, v posledních letech jsme mohli v naší obci vidět vojáky v historických uniformách i techniku a vybavení naší současné armády, naposledy včetně ukázky moderního hasičského vozu sloužícího na letišti v Ruzyni. Letošní oslavy Dne veteránů však byly opravdu výjimečné.

Tentokrát se neodehrávaly na točné autobusů ani u kapličky sv. Gotharda, ale v budově CVA. A rozhodně to stálo za to.

Pozvání do Velkých Přílep přijala jedinečná skupina Taxmeni. Jistě je není třeba představovat, protože jsou kapela, která již po celá desetiletí ovlivňuje českou country scénu. Taxmeni jsou totiž výjimeční. Hrají americkou „pravou“ country ve spojení s českými texty, které si lidé pamatují a znají je, zpívají při táborácích, a které se hrají v rádiích a country estrádách. Jejich vystoupení, jak dokázali i ve Velkých Přílepech, nejsou jen koncerty, ale i společenskou interakcí, kdy ko-

Taxmeni to v CVA rozehráli hned od začátku

munikují s diváky přímo z jeviště, a to jak svými četnými bonmoty, tak především prostřednictvím hudby. Hned jejich první píseň, klasické americké country laděné lehce do rockového hábitu, „zvedalo“ diváky ze židlí. V podobném duchu, kdy se v repertoáru objevovaly hlavně yenkyjské skladby, se odehrával celý tento koncert, který byl právě věnován památce obětí obou světových válek a zároveň i všech veteránů, kteří kdy položili život (nejen) za naši zemi.

Zcela zaplněný sál s nadšením tleskal po každé zahrané skladbě. Mnoho lidí si dokonce během písniček odříkávalo texty a podupávalo do rytmu, protože písně Taxmenů jsou již notoricky známé. Přesto byla návštěva této akce čímisi jedinečná.

A to nejen proto, že se tato skupina objevila přímo tady u nás, ale i proto, že dokázala nám všem důležitou věc – totiž že kvalita a tradice mají stále svoji hodnotu a lidé si jí dovedou vážit.

Letošní Den veteránu byl sice věnován hlavně hudbě a starým vojenským písničkám, ale jedno je nutné podotknout – totiž že si ho naši obyvatelé nenechali ujít a s nadšením se večer v našem Centru volnočasových aktivit zaposlouchali do jedinečného koncertu, který se tak začlenil do plejády mnoha letošních podobných akcí, které se u nás v obci během roku odehrály. Na nedostatek hudby a kultury si tak rozhodně nemůžeme stěžovat.

Tomáš Hejna

Proč je báječné být zvěrolékařem

Milovníci a majitelé domácích mazlíků zaplnili ve čtvrtek 14. listopadu sál CVA. Protagonistou nového premiérového pořadu *Proč je báječné být zvěrolékařem* byl veterinář a zároveň starosta obce Horoměřice MVDr. Jan Herčík Csc., jeho hostem potom slovenský kytarista, country zpěvák a dlouholetý kamarád Allan Mikušek. Doktor Herčík je vynikajícím vypravěčem, a tak se diváci dozvěděli mnohé ze zákulisí veterinární kliniky, včetně řady humorných situací. Večer si vypůjčil název jedné z knih spisovatelky Aleny Hrachovcové, která příběhy kolem léčení němých tváří převyprávěla. Nedostalo se ale na všechny, mnohé zůstalo nevyřčeno, a tak připravujeme pokračování tohoto

úspěšného večera. Hosta, kterého si doktor Herčík pozve, zatím tajíme, ale už teď můžeme slíbit, že se budete dobře bavit.

Věra Čermáková
starostka

Bohatý sobotní program

Kdo vyšel v sobotu 30. 11. do centra naší obce, rozhodně se nenudil. Na tento den totiž připadlo hned několik již tradičních akcí i jedna zcela ojedinělá – Maxiautogramiáda Vráti Ebra. Začít jste tak mohli na Vánočních trzích na statku, kde jste mohli nakoupit dárky i doplňky k vánoční výzdobě, poslechnout si hudební vystoupení a třeba si i zazpívat známé koledy a u toho popíjet svařák nebo grog. Odtud už to bylo jen kousek do sálu v sousedství Restaurace U Korychů.

Ivanka Devátá, Jiří Dynybyl, Luboš Y. Koláček, Lenka Kocierzová, Jitka Lenková – to je jen pár spisovatelů a ilustrátorů, kteří se zúčastnili Maxiautogramiády Vráti Ebra ve Velkých Přílepech poslední listopadový den letošního roku. A nešlo o jen tak ledajakou autogramiádu. Sešlo se zde několik desítek osobností, které se pohybují kolem knih, ať už jde o jejich psaní, ilustrování nebo vydávání.

Vráta Ebr se zde objevil již minulý rok v přibližně stejné době, kdy pomáhal organizovat zdejší Knihobraní. Jedním z hostů byla také nepřekonatelná Aťka Janoušková, pro kterou se jednalo bohužel o její poslední velkou akci a můžeme tak na ni jenom vzpomínat. Letos se tak musel Vráta bohužel obejít bez ní. I tak se mu ale podařila nová velkolepá akce, která byla doprovázena bohatým programem. Již od deseti hodin se zde scházely významné literární osobnosti a také řada návštěvníků, kteří si přišli nechat podepsat některou ze svých knih, zápisníček, anebo si koupili od přítomných autorů knihu, kterou ještě doma neměli. Po celý den tu byla řada atrakcí včetně živé hudby, recitátorů a různých vystoupení. V družném duchu se zde návštěvníci setkali i ses svými blízkými a po celou dobu mohli navštívit ojedinělou výstavu betlémů v naší

galerii, která trvá až do 9. ledna příštího roku.

Maxiautogramiáda přivedla k nám do obce řadu skutečně výjimečných osobností a Vráta Ebr dokázal, že stále umí překvapit a se svými akcemi oživit dění i mimo Prahu. Doufejme, že se příští rok rozhodne ve svém nabitém programu znovu vrátit do naší obce. Sobotní program ale pokračoval dál.

Jako každý rok i letos se v předvánočním shonu našlo dost lidí, kteří si chtějí tento čas zpříjemnit něčím tradičním, kde se mohou sejít se svými přáteli a sousedy a mohou spolu prožívat dopředu vánoční atmosféru. Ne však tu z obchodních domů, kde na ně řvou ze všech stran vánoční reklamy, ale tu skutečnou, kdy se lidé sbližují a druzí v tradičním prostředí vesnických Vánoc. Vrcholem dne tak bylo rozsvěcení našeho vánočního stromu, který je pro příští týden osvěcen šňůrou světel a vločkami.

Toto setkání je skutečně již tradiční. Potkáváme se na něm spolu navzájem a těšíme se z nadcházejícího období, které by mělo být sváteční a nadevše přátelské, na období Vánoc. Letos však bylo setkání občanů Velkých Přílepek na točce něčím výjimečným. Doprovod totiž poskytla Pražská mobilní zvonkohra. O rozsvěcení stromu však pro vás napsala paní Marie Válková, a tak předávám slovo jí.

Tomáš Hejna

Foto: autor

Trhy provázela tradičně i hudba

Maxiautogramiáda v plném proudu

Ukázka z výstavy betlémů

57 zvonů zaznělo

při rozsvícení vánočního stromu

V tichý podvečer adventního času se sešlo v centru obce několik set lidí, aby za jejich přítomnosti byl rozsvícen vánoční strom. Tentokrát za zvuku netradičního hudebního nástroje – koncertní zvonohry. Zvláště pro děti je rozsvícení vánočního stromu jedním ze zážitků v době adventu. V době, kdy očekáváme a připravujeme se na vánoční svátky. Právě pomocí dětských hlasů se slovy: „*Stromečku, rozsviť se*“ se vánoční strom rozsvítil. O hodinový koncert na Pražské mobilní zvonohře se postaral varhaník Radek Rejšek.

Tento netradiční hudební nástroj k nám na pozvání paní starostky přivezl pan Petr

R. Manoušek. Právě v jeho dílně byl nástroj vytvořen. Základem zvonohry je mechanická klaviatura a zvony rozmístěné po celé ploše prostoru nákladního automobilu. Proto je zvonohra mobilní. Vizuální kontakt i prostorový zvukový dojem tak umožňovali posluchačům doslova koncertní zážitek. 30. 11. zkrátka rozdávala zvonkohra radost ve Velkých Přílepech. Vůně svařáku pak jen dodala tu správnou předvánoční atmosféru.

Nechť vánoční melodie jsou naladěním pro klidné a radostné Vánoce.

Marie Válková
Místostarostka

Velkopřílepské knihobraní 2

„Nemůžu přece psát sám o sobě,“ řekl mi můj kamarád, když mne prosil, abych se ujala tohoto článku. Nejdřív jsem uvažovala, jestli je vhodné přispět do zpravodaje v obci, kde o mě nikdo nic neví, ale nakonec jsem mu velice ráda vyhověla.

Minulý rok mě Tomáš Hejna pozval na první ročník Velkopřílepského knihobraní, ale já v tu dobu měla jiný program. Jsem proto ráda, že mne pozval i letos a já se mohla této malé knižní akce zúčastnit tím spíš, že jsem akorát stihla křest jeho nové knihy o středních Čechách. Obešla jsem několik zde přítomných nakladatelství a byla jsem potěšena, že si místní lidé najdou čas navštívit podobnou akci, že si zajdou koupit knížky a přijdou si popovídat s těmi autory, kteří kvůli nim vážili často dalekou cestu. Asi největší zájem vzbudili manželé Klempířovi, kteří tento-

*Knihu 50 zajímavostí na Kralupsku, Slánsku a Kladensku pokřtila
Eva Martínková*

krát nejen povyprávěli na mikrofon o Grónsku a Vánocích, ale posadili se i mezi místní a živě s nimi debatovali u jednoho stolu.

Kromě nakladatelů se ukázali i někteří autoři, například Luboš Y. Koláček, který to má do Přílepu jen kousek – sotva přes dvě údolí. I on zde pokřtil svoji knihu Neslavná mládí slavných, jejímž kmotrem se stal zcela neplánovaně Horst Siegl, známý fotbalista, který zde podepisoval novou knihu o své fotbalové kariéře. A nesmím zapomenout zmínit ani výstavy některých přítomných výtvarníků, které dávaly prostoru úžasnou atmosféru.

Velkopřílepské knihobraní je sice akce malá, ale jak jsem poznala, má svůj místní kolorit a jsem si jistá, že všichni lidé z Velkých Přílep, kteří dorazili, přišli rádi a vrátí se opět rádi příští rok, kdy se třeba malá knižní akce rozroste ve velký literární

festival s mnoha zajímavými osobnostmi. Přeji Tomášovi i Velkým Přílepům, aby se jim podobné akce dařilo pořádát i v budoucnosti.

Helena Lorenzová
Spisovatelka, Český Krumlov

*I další kniha měla kmotra.
Luboš Y. Kolářek a Horst Siegl*

*Manželé Klempířovi přispěli vyprávěním
o Grónských Vánocích*

Ještě jeden stromeček

Ani Knihobraní nebylo osamoceno. Ve stejnou dobu, kdy Knihobraní končilo, se tradičně sešli obyvatelé satelitu nad rybníkem na „kulaťáku“ nad svařákem. Společně se zde zaposloučali do koled a navzájem si přišli předem popřát krásné prožití nastávajících Vánoc. Rozsvěcel se tu totiž další stromeček na území naší obce. Je sice menší než ten u točky autobusů v centru obce, ale za těch několik let nám slušně povyrostl a jistě ten hlavní brzy hravě dožene. Důležité však je, že se zde opět sešly desítky sousedů a přátel, a tak tento prostor alespoň na chvíli ožil další již tradiční akcí.

Podzim v knihovně

Kratší den a delší večery přivádí opět hodně čtenářů do knihovny. V tomto období se pravidelně půjčuje více knih, ale také další aktivity mají hodně návštěvníků. Musím zmínit především obě vernisáže výtvarníků – jak paní Jitky Koláčkové 4. listopadu, tak i vernisáž jejich pěti žáků, která předcházela. Uvedu jeden zápis v knize akcí, který hovoří za vše: „*Knihovně se povedly opět krásné výstavy. Malířkám i malíři díky a přeji, aby se vám i nadále dařilo a my jsme se mohli znovu potěšit vašimi obrazy.*“

Zůstaneme u výtvarného umění. Do soutěže Žijeme se stromy se šlo opravdu hodně prací, od dětí z mateřské školy po žáky nejvyšších tříd v základní škole. Porota měla z čeho vybírat a výběrem těch nejlepších prací strávila hodně času.

Je jen škoda, že některé práce nebyly podepsané. Ty jsme museli vyřadit. I tak byl problém s přečtením některých jmen a musela jsem se obrátit na paní učitelky o pomoc. Výsledková listina je tedy hotová a v lednu se přijďte podívat na výstavu těchto prací. Výherce zveme na 8. ledna k převzetí diplomů, vy ostatní jim přijďte zatleskat.

A do třetice výtvarné umění. Teprve dodatečně jsme docenili úžasný nápad paní Elišky Hesslerové nabídnout malířský kurz seniorům. Přihlásilo se dvanáct zájemců, kteří začali 10. října pod jejím vedením malovat akrylovými barvami. Pak následovaly čtyři lekce práce s pastelem pod vedením paní Evy Hubákové a začali jsme i s paní Jitkou Koláčkovou zkoušet

olejomalbu. Prvotní obavy se změnily v pocit radosti nad výsledky a nemálo k tomu přispěla i legrace, kterou jsme si při tom všem užili. Musíme poděkovat všem lektorkám za trpělivost, pomoc a hlavně pochvaly. Bylo by pěkné, kdyby se i senioři dali přemluvit k uspořádání výstavy.

Velkou návštěvnost měla i tentokrát cestopisná přednáška pana Petra Nazarova. Procestovali jsme s ním všechny hlavní ostrovy Nového Zélandu – Jižní, Severní i Stewartův, poslechli si jeho zážitky a vyprávění o lidech, kteří tam žijí, a podívali se na fotografie i videa. Nejzajímavější bylo asi vyprávění o původních obyvatelích a jejich zvycích. Pokud jste neměli čas tuto přednášku vyslechnout, přijďte si půjčit knihu nebo CD, které knihovna zakoupila. A ještě jedna dobrá zpráva – pozvali jsme pana Nazarova i na listopad roku 2020 a můžeme se těšit na vyprávění o Indii.

Petr Nazarov

Druhý Den deskových her 10. listopadu nezaujal asi tolik obyvatel jako ten předchozí. Připravili jsme spoustu hracích míst, ale využita byla jen asi pětina. Ještě se však nevzdáváme. Třetí Deskohraní určitě bude!

Děkujeme všem, kteří vyplnili anketní

Plánované akce na 1. čtvrtletí 2020

Leden

Výstava vítězných prací dětské soutěže Žijeme se stromy

8. ledna v 18 hod. Předávání diplomů a cen za výtvarnou soutěž Žijeme se stromy

9. ledna v 10 hod. Výtvarný kurz pro seniory (olej), Jitka Koláčková
(pokračování 16. a 23. ledna)

23. ledna v 18 hod. 200 let od narození Boženy Němcové, vypráví Bohuslav Lédl

Únor

Vyhlášení literární soutěže Talent

20. února v 18 hod. 2. část vyprávění kronikářů a spojená se vzpomínkami pamětníků

Březen

12. března v 18 hod. Voynichův rukopis, vypráví záhadolog Karel Dudek

18. března ve 14 hod. Recitační soutěž (1. st ZŠ) v CVA

lístek, kterým jsme zjišťovali spokojenost čtenářů. V příštím čísle Přílepkého zpravodaje zveřejníme výsledky.

Poslední akcí tohoto roku bylo společné předvánoční posezení u dobré četby, vánočních koled, zvyků, svařáku a drobného pohoštění. Děkuji především těm, kteří se zúčastnili aktivně. Buď četli příběhy s vánoční tematikou, nebo zahráli vánoční koledy, které jsme si mohli zazpívat, případně zarecitovali. Mohli jsme si také poslechnout povídání o vánočních zvycích, které si připravila děvčata z 5. třídy. Snad nikdo nelitoval, že se

z předvánočního shonu dostal do atmosféry pohody a radosti.

A co říci na závěr roku, toho čtenářského? Přejeme Vám pohodové Vánoce v kruhu těch, které máte rádi, zdraví a spokojenost v roce příštím. Při čtení čas rychle ubíhá – přejeme Vám tedy, aby ubíhal hodně pomalu, abyste měli čas přečíst hodně dobrých knih (samozřejmě z naší knihovny), zažít hodně radosti a potkat se s dobrými lidmi.

Vaši knihovníci

Výherci výtvarné soutěže Žijeme se stromy

Zvláštní ceny knihovnice:

děti z MŠ

skupina dětí z I.B

1. místa:

Ema Olexa, Matyáš Kalaš, Lea Krátká, Šimon Medek,
Adam Zeman, Patrik Kahánek, Sára Šefranková,
Andrea Vimrová, Lucie Klimešová

2. místa:

Barča Zalová, Markéta Housová, Anna Klicperová,
Eliška Řezaninová, Sofie Dundrová, Helena Černeková,
Tomáš Holeček, Matěj Kročák, Matyáš Pech,
Adéla Onderková, Václava Pytlounová

3. místa:

Anna Hanzalová, Dan Tydlitát, Lily Slavkovská, Matěj Jakouš, Zlata Yashychyskyn,
David Murin, Natálie Frintová, Zuzana Frenzlová, Lucie Růžičková

Děkujeme všem soutěžícím za účast a zveme na výstavu soutěžních prací v lednu v knihovně.

Předávání diplomů a cen se uskuteční ve středu 8. ledna 2020 v 18 hodin.

Epoque Quartet ve Velkých Přílepech

Už několik let se vždy v předvánočním čase scházíme k poslechu hudby na vánočním koncertě. Ani letošní rok nebyl výjimkou. Nádhernými skladbami nás tentokrát přijelo potěšit jedinečné hudební těleso Epoque Quartet. Tato skupina, hrající na klasické hudební nástroje, má za sebou již 20 let působení a je známá především svým multižánrovým zaměřením. Ani koncert v naší obci nebyl v tomto ohledu výjimkou a diváci byli jejich hudbou unešeni. Měli jsme tak možnost prožít něco jedinečného, na co budou všichni jistě dlouho vzpomínat. Šlo navíc o poslední velkou předvánoční akci, a tak jsme se díky Epoque Quartetu příjemně naladili na zbytek adventu, který se nezadržitelně blížil ke svému konci. Koncert tak byl

výjimečně nádhernou tečkou za letos skutečně velkolepým předvánočním programem v naší obci.

Nové knihy

Vondruška, Vlastimil
Právo první noci

Galbraith, Robert
Smrtící bílá

Klevisová, Michaela
Sněžný měsíc

Červenák, Juraj
Les přízraků

Lagercrantz, David
Dívka, která musí zemřít

Nesbo, Jo
Nůž

Taylor, Patrick
Doktore, to je ale mazec!

Davisová, Lindsey
Čas odejít

Ebertová, Sabine
Tajemství porodní báby

Březinová, Ivona
Kluk a pes

Pearson, Luke
Hilda a král hory

Kesslerová, Liz
Emily Vichrná (7 dílů)

Matocha, Vojtěch
Prašina (2 díly)

Walliams, David
**Příšerná teta
Malý miliardář
Pan Smradoch
Dábelská zubařka
Táta za všechny prachy**

Dvořáček, Petr
Ilustrované dějiny naší země

Liška, Vladimír
Největší záhady dávných Čech

Junek, Václav
Protektori

Rohál, Robert
Karel Gott

- 23. 12. 2019 17:00** Tradiční Zpívání ježíškovi u kaple sv. Gotharda
25. 12. 2019 20:00 Tradiční taneční zábava s TYPáky v sále vedle Restaurace U Korychů

Vážení čtenáři,
 obec Velké Přílepy Vás zve na
NOVOROČNÍ OHŇOSTROJ,
 který pro vás bude připraven
1. 1. 2020
 na autobusové točce.
 Těšíme se na Vás!

Kino Velké Přílepy:

- 24. 1. 2020 15:00, 17:00** Toy Story 4 – Příběh hraček, **19:00** Zelená kniha
21. 2. 2020 15:00, 17:00 Lví král,
19:00 Staříci

Divadélka pro děti v CVA:

- 12. 1. 2020 16:00** Divadlo NAVĚTVI
 – Knihomoli
16. 2. 2020 16:00 Divadýlko z pytlíčku
 – O čunících
8. 3. 2020 16:00 Divadélko Romaneto
 – Vodnická pohádka

Vernisáže v galerii v 1. p. Domu U Korychů:

- 14. 1. 2020** Vernisáž obrazů Františka Saifrta
 – Jak to vidím kolem sebe
5. 3. 2020 Vernisáž fotek a beseda
 s Janem Duškem „Camino
 na kolečkách“ o šest set
 kilometrů dlouhé
 Svatojakubské pouti,
 kterou absolvoval na
 kolečkovém křesle.
26. 3. 2020 Vernisáž obrazů Miloše
 Švarce

Na pozvání obcí Lichocves a Velké Přílepy

ADVENTNÍ KONCERT

v kostele sv. Jana Křtitele v Noutonicích
 v neděli 22. prosince 2019 od 18 hodin

Na program staročeské rorální písně
 a árie G. F. Händela.

Účinkující:

MARKĚTA BÖHMOVÁ (soprán)
 sólistka opery Národního divadla moravskoslezského
 a hostující sólistka opery Národního divadla

JAKUB HRUBÝ (baryton)
 člen opery Národního divadla

PETR HOSTÍNSKÝ (varhany)
 hudební skladatel, dirigent
 a člen hudební skupiny Sto zvířat

Plesová sezóna:

- 11. 1. 2020** Myslivecký ples
15. 2. 2020 Zahradkářský ples
21. 3. 2020 Obecní jarní ples

Pozor!

8. 2. 2020 byste rozhodně neměli vynechat Rybářský ples, který bude skutečně výjimečný. Náš Klub rybářů Velké Přílepy totiž slaví kulaté výročí, ke kterému již vydal unikátní kalendář od našeho rybníka.

K významnému výročí předem gratulujeme!

SADA ZIMNÍCH PNEU ZDARMA!

KE KAŽDÉMU NOVÉMU VOZU!

Pouze u
V-GROUP
 Kladno

ISUZU

POUKAZ na 4ks zimních pneu ZDARMA k novému vozu

Svým podpisem vykládáte Držitel svůj výslovný souhlas s podáním poskytnutých osobních údajů v souladu se zákonem o ochraně osobních údajů. Více na www.vgroup.cz.

Podpis držitele kuponu:

Jméno: _____ Příjmení: _____

E-mail: _____ Telefon: _____

V-GROUP s.r.o.
 Arménská 3294, 272 01 Kladno
 tel.: +420 800 220 221, info@vgroup.cz
www.vgroup.cz

Svěřte své tělo do dobrých rukou

Nově otevřené masáže ve Velkých Přílepech
relaxační masáž | anticelulitická masáž | rekondiční masáž

Dotyk rukou léčí nejen tělo, ale i vaši duši...

zaváděcí ceny
600 Kč / 60 min.
na všechny druhy masáží

více podrobností na
www.masazevelkeprilepy.cz
nebo volejte na tel. 734 200 581

Co nového v Klubu seniorů

Zpráva o existenci Klubu seniorů se po obci rozšířila. Usuzuji tak z toho, že již máme sedmdesát členů. Co děláme? Cvičíme, malujeme, podnikáme výlety a také se vzděláváme. A hlavně se dobře bavíme. V říjnu jsme uspořádali pochod na Levý Hradec, v listopadu jsme si dali komentovanou vycházku po Vyšehradě a jeli jsme valníkem na farmu pana Poláčka v Holi. Kromě toho se každé první úterý v měsíci scházíme v jídelně ZŠ k přátelskému posezení. To poslední proběhlo dokonce s hudebním doprovodem pana Václava Ackermanna a ještě jsme si díky Jarušce Matyákové vyrobili nápadité vánoční kartičky. Autobusový adventní výlet za Krýzovými jesličkami do Jindřichova Hradce byl zcela obsazen, ani se na všechny nedostalo. Hned 7. ledna máme

Klub seniorů na Vyšehradě

další posezení, tentokrát s přednáškou o pozitivním přístupu k životu. Uvažujeme o počítačovém kurzu, abychom se na všechno nemuseli ptát mladých. Nebyl by od věci ani karetní turnaj. Kromě toho probíhá kurz malování a každou středu cvičíme v Sancai centru. Na únor chystáme večer vzpomínek pamětníků v knihovně. Aktuální program naleznou zájemci ve vitríně u knihovny v centru obce a také na nástěnce u paní Lenky Kettnerové.

Budeme moc rádi, pokud nás obec i v příštím roce podpoří formou dotace.

Eva Martínková
koordinátorka klubu

Na farmu nás dovezl pan Poláček valníkem a skvělou průvodkyní nám byla zootechnička Martina

Foto: archiv Klubu seniorů

Pravidelně cvičíme

Eliška Hesslerová měla pravdu – malovat se naučili všichni frekventanti kurzu

Vzpomínáme

- 4. listopadu zemřel ve věku 83 let pan **Zdeněk Hájek**
- 13. listopadu nás opustila paní **Oldřiška Kučerová** ve věku 82 let

Všem pozůstalým vyjadřujeme upřímnou soustrast.

Realitní příběhy ve Velkých Přílepech

Rok 2019 ve Velkých Přílepech byl, co se počtu prodejů rodinných domů týče, trochu skrovnější než rok minulý: prodalo se 13 domů oproti 15 v roce 2018.

Novými šťastnými vlastníky je mimochodem i mladá rodina cizinců. Když mě poprosili, abych jim našla první bydlení, kde by mohli založit rodinu, měli na mysli koupi bytu v Praze. Mohli si dovolit koupit maximálně 3+kk. Pozvala jsem je na návštěvu do svých oblíbených Velkých Přílep a ukázala jsem jim, jak je tu a v okolí krásně. Ihned se do zdejších míst zamilovali a rozhodli se sem přestěhovat. Našla jsem pro ně několik zajímavých nabídek a mezi nimi i jeden hezký rohový dům, který se jim zalíbil natolik, že se hned na místě rozhodli, že si ho koupí. Za dva měsíce se stěhovali do svého vysněného domu.

Další rodina se na mě obrátila jako místní realitní makléřku s tím, že už 8 let bydlí v Roztokách v pronájmu a chtěli by zůstat někde v okolí napořád, ale ve svém. Dům, který je zaujal, jsem znovu našla u nás ve Velkých Přílepech. Kdo může odolat tomu naprostému klidu a přátelskému prostředí, které tu vládne? Tohle potenciálním kupujícím může ukázat jen člověk, který tady bydlí osobně a zná to tady.

Chcete, aby váš dům či byt prodával někdo, kdo se vyzná nejenom v realitách, ale i v lokalitě? Zvu vás na čaj nebo kávu, kde se spolu pobavíme, jak vám můžu pomoci, samozřejmě zdarma a nezávazně.

Alexandra Kurbanova

+420 606 171 876

www.alexandrakurbanova.com

mluvím:

Navštívil nás Tomáš Slavata

Původně vyučený umělecký truhlář, dnes známý sportovec a především filantrop, který získal celou řadu ocenění nejen za svoje sportovní úspěchy, ale i za svůj přístup k lidem a především k dětem a mládeži. Časopis Forbes ho zařadil mezi 17 výjimečných, byl vybrán mezi 20 nejvýznamnějších filantropů ČR, Mezinárodní olympijský výbor mu v roce 2011 udělil cenu Sport a společenská odpovědnost, a to jako nejmladšímu na světě. O dva roky později získal cenu od Nadace VIA Srdcař roku a ještě mnohem více. Výčet těchto ocenění by byl velmi dlouhý a k tomu je třeba zmínit, že Tomáš Slavata už od svých jednadvaceti let vychovával jako pěstoun vlastní synovce, a i nadále je, mimo jiné, pěstounem.

Mezi 103 akcemi, které jenom v letošním roce uspořádal po celé republice pro děti a mládež, se v říjnu poprvé objevil také Přílepský duatlon. A tak se kolem 10 hodiny ráno začínali trousit rodiče a jejich ratolesti k prostoru u autobusové točky, kde již byla připravena běžecká i cyklistická dráha, vybalena půjčovna kol a odrážedel, a kde Tomáš Slavata se svojí manželkou a malým týmem dokončoval přípravy a v jednoduchém stanu připravoval občerstvení pro závodníky. Několik hodin potom děti a mládež v různých věkových kategoriích soutěžili o medaile i uznání přítomných rodičů a diváků. Malé odměny se ale dočkal úplně každý, kdo závod dokončil.

Mé první setkání s panem Slavatou během našich přílepských závodů v běhu a jízdě na kole mi ukázalo, že články, které jsem před naším rozhovorem pročítal o něm ani v nejmenším nelhal. Sám za

sebe musím s čistým svědomím přiznat, že Tomáš Slavata patří k nejpозорuhodnějším lidem, jaké jsem kdy poznal, k hrstce těch, kterým nejde o peníze, ale o dobrou věc. Proto jsem rád, že jsme společně mohli pro vás všechny připravit tento rozhovor.

Jak hodnotíte akci, která u nás proběhla?

Já myslím, že to dopadlo výborně. I ta atmosféra, že přišlo hodně dětí i jejich rodičů, to je pro nás takový signál, že by se tato akce mohla konat i příští rok a časem by se z toho mohla stát tradice.

Já vím, že za touto akcí stojí paní Naděa Košťovalová, která s vámi akci ve Velkých Přílepech organizovala, a paní Marie Válková, která při ní intenzivně vypomáhala. Přesto mi to nedá, abych se vás nezeptal – znal jste Velké Přílepy už dřív?

Tak já toho o Velkých Přílepech samozřejmě moc nevím pokud jde o nějakou tu historii, ale shodou okolností jsem sem jezdil hodně v minulosti, protože jeden z mých kamarádů tady začínal svůj auto-servis, takže jsem tady jezdil vždycky za ním s autem na opravy. Takže Velké Přílepy jsem znal. A také jsem tady jezdil hodně tréninky na kole. Když jsem jezdil třeba do Hřenska, tak jsem tudy jezdil na Kralupy a i z Dukly to sem vždycky bylo kousek.

Vy jste začínal svoji sportovní dráhu kuriózně závoděním s tramvajemi na Malé Straně, ale jako sportovec jste byl spojen dlouho s Duklou. Jak jste se tam dostal?

Tak bylo to právě díky tomu, a že jsem na sebe dokázal tím nadšením upozornit. Mě si nejdřív všimli na základní škole, když jsem začal všechny porážet a vyhrával jsem olympiády. A tím jsem se zase dostal do hledáčku těch sportovců. Všiml si mě pan Váňa z Dukly, který měl desetibojařskou skupinu a vlastně i díky němu jsem dostal

šanci na Dukle závodit vrcholově a začít se víc specializovat na triatlony, které vždy byly můj sen.

A stále jste nějak s Duklou spojen?

Ne, už nejsem. Odešel jsem v roce 2009 a začal jsem to všechno, co je tady i dneska vidět, budovat pod Atletikou Tábor, která mi v tomto i v předešlém roce dala záze-mí, abych mohl naplnit svoji sportovní vizi a pracovat s dětmi.

Jak jste se vlastně dostal k tomu, čemu se aktuálně nejvíc věnujete, tedy k práci s dětmi a mládeží?

Je to hlavně díky nelehkému osudu, který jsem já sám měl, protože naše rodina nefungovala a takové to hledání vzorů bylo prostřednictvím toho sportu. Tak jsem si říkal, že když ten sport zachránil mě, tak bych mohl tyhle zážitky a momenty pro děti vytvářet těmito akcemi a individuální podporou a hledáním dětí, které vyrůstají v něčem podobném, jako jsem vyrůstal já sám. Takže ten nelehký

Přílepský duatlon byl skutečně velmi úspěšný

osud mě přivedl k tomu, že bych se měl i starat o ostatní lidi a děti kolem sebe.

Dočetl jsem se, že na úplném začátku, abyste mohl realizovat svůj záměr, jste prodal i svůj vlastní byt. To jste ještě nebyl ženat, že?

Ne, to ne. V té době už odrostly ty první děti, které jsem vychoval, a já byl najednou sám, nebyla tam ta zodpovědnost a řešil jsem najednou jenom sebe a ty akce. Tak jsem se rozhodl k tomu kroku, abych zafinancoval všechno, co jsem dokázal rozjet, z toho, co sem dostal za byt. Věřil jsem tomu, že pokud ta moje práce bude dobrá, tak si to ty dobré lidi postupně najde, a to se také stalo. Teď už je to vlastně dvanáct let, co realizuji takové věci a starám se ve větší míře právě o ně. No a Pája, s tou jsem se oženil až teď v květnu, takže už přišla k hotovému a brzy čekáme první

děcko. (V době vydání tohoto čísla je Tomáš Slavata již tatínkem, gratulujeme! Pozn. red.)

A já si všiml, že tu dnes nejste sám, že je tady s vámi i vaše paní a nedá mi to, abych se vás nezeptal – jaké to je žít s filantropem?

No, je to frmol, protože to není jako ta klasická filantropie, že filantrop dá někde peníze z jeho účtu, ale je to taková akční filantropie, takže jezdíme a Tomáš dělá opravdu hodně akcí, tak jsme pořád v pohybu.

To věřím, já byl právě překvapený tím neuvěřitelným počtem akcí a k tomu jsem se ještě dočetl, že manžel pořádá také besedy pro školy i pro veřejnost a že je vlastně neustále někde po republice. Jaké to je, když je manžel neustále někde na cestách? Jezdíte všude s ním?

Nejstarší závodníci na startu

Ne, naštěstí ne. Ale je vtipný, že i když je kalendář pořád plný, tak vždycky něco dalšího přibude, třeba jako právě tato přílepková akce tam přibyla, takže než bychom to redukovali tak každý rok určitě několik akcí spíš přidáme. Vždycky přijde Tomáš domů a řekne: „No, tak prosím tě příští rok budeme dělat další akci.“ Tak se to nabaluje, no.

Jak vás na začátku vnímalo Vaše okolí, rodina, přátelé? Bylo tam okamžité pochopení nebo docházelo k postupnému vývoji?

Tak i když jsem si bral ty moje synovce v jednadvaceti, a když jsem potom prodával byt, tak to všichni brali tak, že zbytečně riskuji, protože si беру takovou tu pevnou půdu pod nohama a ztrácím možnosti. Ale pro mě každý ten krok, i když jsem

Každý výherce dostal medailo, diplom a další odměny

prodal byt a šel na ubytovnu s vědomím, že to nemusí vyjít, mě nakonec posílil a s tím rizikem jsem do toho šel. Já prostě věřím, že když se člověk dokáže vzdát toho svého obláčku nebo dokáže vystoupit z té svojí komfortní zóny a začne se za něco opravdu rvát, tak na tom konci se prostě ta hrdost dostaví. Pro mě to byl velký risk, začátky byly hodně obtížné, aby to nějak fungovalo a dokázalo to na sebe vydělat, ale stálo to za to, protože to že já teď přijedu někam na louku a dokážu vystavět všechno je to nejcennější, co jsem chtěl. Můžu tu být pro ty děti i lidi a posouvat sportovní hranice.

Ještě mi musíte povědět, jak to vlastně všechno stiháte, protože ještě vedete oddíl v Řepích, sám také závodíte doma i v zahraničí, jezdíte na Iromana a spoustu dalších akcí, pořádáte závody a besedy – jak to zvládáte? Kde berete ten elán?

Ono to navenek při tom výstupu vypadá, že to všechno dělám jenom já, ale já opravdu bez toho týmu a rodiny, jako je Pája a kluci, co jsme vychovali, tak bych to nikdy nemohl obejmout a zvládnout. Třeba pokud jde o tu sportovní základnu v Řepích, tak tam se mi o to stará šéftrenérka Kristýna, velice schopná. Zastiňuje vlastně celou tu atletiku včetně sportovních tříd, takže já řeším opravdu jen takové ty administrativní věci, finanční záležitosti, or-

ganizaci závodů, komunikaci s městem. Mám kolem sebe lidi, na které se mohu spolehnout, a tak se vytváří ten celek. Co se týká těch akcí, kde já fyzicky jsem, tak to určitě fyzicky a někdy i psychicky náročné

Kdo je filantrop?

Slovem filantrop označujeme ty osoby, které se buď finančně anebo aktivně věnují pomoci druhým osobám bez nároku na vlastní odměnu či finanční zisk, pouze s příslibem uznání a popularity, přičemž toto uznání a popularitu opět využívají k pomoci druhým, a to v dlouhodobém časovém horizontu.

Sky☆☆☆☆☆
Cosmetic

Kosmetické ošetření pleti

Vizážistika - poradenství

Permanentní make up

Prodlužování řas

for a beautiful life

Jane Hoel

je, protože se setkávám s těmi příběhy a osudy některých dětí, třeba z dětských domovů nebo ze sociálně slabších lokalit, ale pro mě je to vlastně o tom, že i když někdy jezdím domů opravdu zničený a unavený, tak s odstupem času cítím potom určitou hrdost, že se s tím týmem snažíme do toho života něco důležitého vnášet. Že jenom nenadáváme, co je všechno špatně, ale můžeme říct, že se snažíme skutečně něco dělat a že se snažíme o maximum.

Naposledy jsem se s panem Slavatou viděl 27. listopadu při dvou hodinových besedách pro žáky školy a při předávání kola vítězce losování na Přílepském duatlonu Kristýně Petrákové v budově naší základní školy. Tentokrát přijel bez manželky Páji, protože ta se stala v říjnu

maminkou. Jsem velice rád, že na žácích bylo na první pohled vidět jejich zaujetí, když pan Slavata vyprávěl o svém těžkém dětství a nefunkční rodině, o úloze sportu v jeho životě i o svých začátcích, které přičítá faktu, že ho za jeho „závody s tramvají“ poprvé jakýsi cizí pán z tramvaje pochválil a on poznal, co je to mít úspěch. Jak mi sám přiznal už o měsíc dřív, k pořádání závodů se přidal ještě závod o uspořádání rodinného života a teď i starost o jeho malou dceru. I role tatínka se ale zhostil úspěšně a ve svém úsilí polevit rozhodně nehodlá. Já mu mohu jen popřát, aby měl i nadále tolik síly starat se nejen o svou rodinu a své svěřence, ale i o tolik stovek dalších dětí a mladých lidí v celé naší zemi.

Tomáš Hejna

Foto: autor

Mladí a nadějní

Každý závod má samozřejmě i své vítěze a Přílepský duatlon není v tomto ohledu žádnou výjimkou. Na krátkém okruhu začínaly již velmi malé děti na odrážedlech, kterým ještě směly pomáhat maminky. Můžeme s klidem prohlásit, že každý, kdo dorazil do cíle, byl v tomto ohledu vítězem a na každého také čekala malá odměna. Další kategorie už měly dráhu těžší, čekal je běh a jízda na kole, starší děti již jely na kole delší okruh a nejstarší mládež měla regulérní závod se dvěma běhy a dvěma okruhy na kole. A právě vítěze posledních dvou kategorií, tedy dorostu a mládeže, jsem požádal o pár slov.

Už v dorostu máme v obci velmi šikovné sportovce, za které se rozhodně nemusíme stydět, a kteří budou v budoucnu jistě slavit ještě řadu sportovní úspěchů. Po duatlonu jsem si odchytil **Františku Aulickou** a **Tomáše Bečku**, kteří oba vyhráli 1. místo v kategorii 11 – 12 let.

Vy jste dneska předvedli úžasný výkon, jak to máte se sportem? Věnujete se něčemu?

„My jsme atleti,“ prohlásila hrdě Františka, „my chodíme oba do stejného oddílu do Roztok.“

A čemu se věnujete přesně v atletice? Máte něco, co vás vyloženě baví?

„Mě skoky do dálky,“ přiznala Františka,

zatímco Tomáš dodal, že ho baví hlavně hody do dálky a běhy na delší trati – 600 metrů a dál.

No a plánujete sportovní kariéru do budoucna, chtěli byste být sportovci?

„Jo, já jo,“ přispěchal hned s odpovědí Tomáš, „že bych byl slavný a reprezentoval třeba na olympiádě Česko, to bych docela chtěl.“ To Františka si zatím dává mnohem nižší latku. Odpověděla totiž, že

*Tomáš Bečka
a Františka Aulická*

by jí stačilo, kdyby byla lepší než ostatní holky od nich z oddílu.

Máte za sebou i nějaké jiné sportovní úspěchy?

„My máme na atletice přespoláček a já už byla několikrát druhá,“ přiznala Františka své sportovní úspěchy. „A já několikrát první a jednou druhé. A tady

*David Zedník
a Tereza Petráková*

jsem byl první na sportovním dnu. Jinak jezdím často na závody, a i tam sem často první právě v hodech,“ pochlubil se Tomáš. Oba také přiznali, že se jim Přílepský duatlon líbil a že se bavili, takže můžeme očekávat, že se pokusí příští rok svá první místa obhájit znovu.

Nejvyšší z kategorií s přehledem vyhrál **David Zedník**. Na jeho výkonu bylo znát, že je ve skvělé fyzické kondici, a tak jsem se ho musel zeptat, jak to má se sportem.

Davide věnuješ se sportu intenzivně nebo jsi to dneska jenom zkusil?

Věnuji se sportu dobrých devět let, teď hlavně atletice na Dukle.

A jak to děláš, že máš takovou výdrž?

Chodím trénovat až čtyřikrát týdně.

A co jízda na kole? To je spíš zábava nebo taky sport?

Tak jízda na kole mě baví, ale jako sport to neberu.

A chystáš se do budoucna věnovat sportu?

Rozhodně bych se chtěl zabývat atletikou, ale to je ještě daleko.

Asi nepřekvapenější svým vítězstvím se zdála být **Tereza Petráková**. Jako jediná z vítězů se totiž nevěnuje sportu dlouhodobě a prostě si jen chtěla závod zkusit. Neplánuje ani sportovní kariéru, i když, jak prozradila, jí běhání i jízda na kole baví. Třeba se ale po svém vítězství v duatlonu rozhodne jinak.

Šťastná vítězka

Mezi účastníky duatlonu byla také Kristýnka Petráková. Když se do závodu zapisovala, jistě netušila, že bude domů odcházet s příslibem úplně nového kola, které bylo cenou v závěrečném losování pořadových čísel. Nadšená výherkyně sice odešla ze závodů „s prázdnými rukama“, ale Tomáš Slavata jí přivezl nové kolo až do její školy, kde si ho na konci listopadu během besedy ve škole Kristýnka a její maminka převzaly. Během besedy a při focení s kolem mi maminka Kristýnky mimo jiné prozradila, že její dcera chtěla závod v jeho průběhu vzdát, protože je silnou astmatičkou a podobná sportovní činnost je tak pro ni obtížná. Kristýnka ale nakonec v závodě vytrvala a statečně ho dokončila. Můžeme jí tak gratulovat nejen k vyhranému kolu, ale i k osobnímu úspěchu a odvaze vytrvat až do konce.

MĚLI BYSTE VĚDĚT

V minulém čísle nám rubrika Sport bohužel vypadla pro nedostatek sportovních událostí v daném termínu. To ale neznamená, že by u nás nežila řada mladých a nadějných sportovců, kteří i když nemohou svůj sportovní um předvést u nás, přesto Velké Přílepy určitým způsobem reprezentují a třeba časem budou reprezentovat ještě více. Tak například Lukáš a Richard Hřebačkoví, kteří jsou členy ragbyového týmu Sparty, vyhráli se svým týmem 9. listopadu titul Mistrů ČR v 1. lize. Nebyli ale jediní, kteří slavili velký úspěch. Až do Německa se na Mistrovství světa ve stepu vypravila se svým týmem Barbora Vajnarová pro překrásnou výhru – titul Mistři světa v kategorii Junior – trio. Všem moc gratulujeme!

Rubriku připravil Tomáš Hejna

Foto: autor

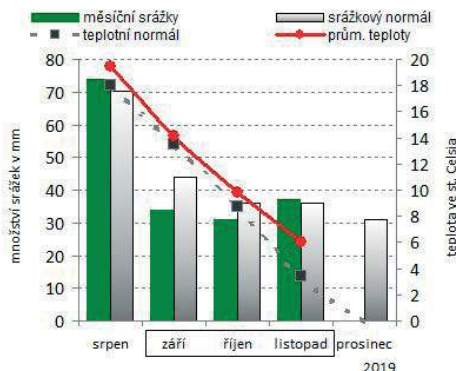
Počasí v září až listopadu 2019 ve Velkých Přílepech

Podzim ve Velkých Přílepech přinesl další teplotně nadprůměrné měsíce v řadě za sebou, což je pro poslední roky celkem obvyklé. Výrazně teplý byl především listopad. Mrazových dnů nastalo velmi málo. Počet deštivých dnů byl celkem obvyklý pro toto roční období a celkový úhrn srážek dosáhl průměrných hodnot pro roky 1981 až 2010. Silný vítr 30. září rozlomil starou vrbu na břehu přílepského rybníka. A jaké byly jednotlivé podzimní měsíce?

Září se představilo jako teplotně i srážkově průměrné. Celkový měsíční úhrn srážek v obci dosáhl 34 mm, tj. 80 % normálu. Hned první den v září byl tropickým dnem, teplota vzduchu dosáhla 32,3 °C. U Vltavy v nedaleké Řeži naměřili dokonce 33,5 °C. Byl to poslední tropický den tohoto roku. Tři neobvykle chladná rána v řadě jsme zažili kolem 19. 9., kdy teplota vzduchu klesla na 2 °C, ale nemrzlo. Stejně jako první, tak i poslední den měsíce přinesl nevšední počasí. 30. 9. zesílil vítr, na jehož rychlost doplatila vrba u rybníka. Popadané stromy byly na celém území ČR. Příčinou byla tlaková níže Mortimer, která na Sněžce zvýšila rychlost větru až na 157 km/h.

Říjen byl teplotně nadprůměrný a srážkově normální měsíc. V obci celkově napršelo 31 mm srážek, tj. 85 % měsíčního normálu. 5. 10. přišel vydatný déšť. Byl způsoben rozpadajícím se původním hurikánem 5. stupně Lorenzo nad západní

Kombinovaný graf množství srážek a průměrných měsíčních teplot vzduchu ve Velkých Přílepech

Evropou. Zejména prostřední část měsíce byla ve Velkých Přílepech velmi teplá. Maximální teplota vzduchu 12. 10. dosáhla v obci hodnoty 21,9 °C a následující den dokonce 24,0 °C (v pražském Klementinu byl zaznamenán teplotní rekord). 27. 10. ukončila letošní babí léto studená fronta. Tento den a dny před ním šplhala maximální teplota vzduchu ještě 20 až 21 °C. První podzimní mraz nastal až 7. 10. (-0,9 °C). Silnější, ale krátkodobý mraz přišel 31. 10. Ten den ranní minimální teplota vzduchu klesla na -5,1 °C. Nicméně jednalo se teprve o třetí podzimní mrazové ráno.

Listopad hodnotíme jako velmi teplý měsíc a srážkově průměrný. V obci napršelo 37 mm srážek, tj. 100 % měsíčního normálu. Den po svatém Martinu (12. 11.) přišlo první sněžení. Jednalo se o kombinaci sněhu s deštěm. Vysoká teplota vzduchu 17. 11. (téměř 14 °C) umožnila ještě řadu venkovních činností. Ráno následujícího

dne bylo také velmi teplé. Ranní teplota vzduchu neklesla pod 10 °C, přičemž následovalo neobvyklé celodenní ochlazování na hodnotu -0,1 °C naměřenou ve večerních hodinách. Pocítily jsme tedy

pokles teploty vzduchu během dne o 10 °C bez jejího obvyklého denního chodu. Měsíc se s námi 30. 11. rozloučil slabým nevýznamným sněžením.

René Tydlitát

... znáte některé prosincové pranostiky?

Jaký prosinec, takové jaro.

Je-li prosinec deštivý, mírný a proměnlivý, není se kruté zimy třeba báti.

Mléčná dráha v prosinci jasná, bude v příštím roce úroda krásná.

Když v prosinci hrom ještě hučí, rok příští stále vítr fučí.

Když v prosinci mrzne a sněží, úrodný rok na to běží.

Není-li prosinec studený, bude příští rok hubený.

Zelené vánoce - bílé Velikonoce.

Jestli vítr o vánocích věje, jest v hojnosti dobrá naděje.

Je-li na Štědrý den východ slunce jasný, urodí se jarní obilí.

Na Štědrý večer hvězdičky - ponesou vajíčka slepičky.

Padá-li na Štědrý den večer v noci sníh, urodí se mnoho chmele a vína.

Padá-li na Boží hod vánoční sníh, hodně obilí bude na polích..

Trocha Vánočního pečení

Jak jsem již říkal, paní Palkosková před několika lety sbírala recepty po celých Velkých Přílepech, a když jsem ji požádal, zda by mi mohla nějaké z nich poslat, s radostí mi je přislíbila. A tak si můžete sami doma některé z těchto receptů vyzkoušet a pochlubit se s nimi na vánočním stole před svojí rodinou a známými. I za tento příspěvek jí velmi děkuji.

Medové řezy

Těsto

- 50 dkg hladké mouky
- 20 dkg moučkového cukru
- 2 vejce
- 20 dkg Hery
- 2 lžičky sody
- 2 lžíce medu

Ořechová směs

- 12 dkg másla
- 10 dkg moučkového cukru
- 30 dkg ořechů nahrubo nasekaných
- 2 lžíce medu

Krém

- 25 dkg másla
- 1 vanilkový pudink
- 400 ml mléka
- 3 lžíce moučkového cukru

Z mouky, cukru, másla, sody, medu a vajec připravíme vláčné těsto. Těsto rozdělíme na dva plechy a vyválíme. Ještě nedáváme péct.

Pak si připravíme ořechovou směs. Roze-hřejeme máslo s medem a cukrem, odstavíme a vmícháme ořechy. Směs rozetřeme na jednu syrovou placku a obě placky dáme péct do rozehřáté trouby na 5 minut.

Uvaříme pudink s mlékem a necháme vychladnout. Změklé máslo ušleháme s cukrem

a poté s pudinkem. Upečené placky spojíme krémem a necháme ztuhnout. Poté nakrájíme na menší kousky.

Fíkový salám

- 20 dkg fíků
- 20 dkg ořechů
- 18 dkg moučkového cukru
- 3 žloutky
- 3 dkg mandlí (drobně nasekaných)
- 3 dkg kandovaného ovoce

Fíky a ořechy umeleme v mlýnku na maso. Poté s ostatními surovinami zpracujeme v těsto a uválíme válečky. Ty obalíme v kokosové moučce a poté zabalíme do alobalu. Po uležení je nakrájíme na šikmé plátky.

Citrónové mušle se skořicovou náplní

- 120 g cukru
- 250 g másla
- 370 g mouky
- 1 citrón

Náplň:

- 220 g másla
- 180 g moučkového cukru
- Skořice dle chuti

Ingredience na těsto smícháme a vytvoříme hladké těsto, které necháme odležet v lednici. Formičky na pracny (mušle) vysypeme skořicí a namačkáme do nich těsto. Do středu každé uděláme doliček prstem. Pečeme 10 až 12 minut na 200°C.

Ingredience na krém spojíme a hotovým krémem plníme předpečené mušle a slepujeme.

Tvarohová štola

- 2 balíčky vanilkového cukru
- 1 balíček prášku do pečiva
- 100 g mandlí
- 150 g cukru
- 150 g kandované pomerančové kůry
- 125 g másla
- 500 g polohrubé mouky
- 50 g rozinek
- 250 g tvarohu
- 2 ks vejce
- na potření rozpuštěné máslo
- podle chuti rum a cukr moučka

Rozinky namočíme do rumu. Mandle nasekáme. Kandovanou pomerančovou kůru nakrájíme na malé kousky.

Mouku s kypřícím práškem prosejeme na vál. Do středu uděláme důlek a rozklepneme do něj vejce. Přidáme ostatní suroviny. Tvaroh, cukr, pokrájené máslo, mandle, vanilkový cukr, rozinky máčené v rumu a pomerančovou kůru.

Rukama vypracujeme tuhé těsto, které necháme 1/2 hodiny rozležet. Potom z něj vytvarujeme štolu.

Moučník pečeme ve středně přehřáté troubě asi 1 hodinu. Hotovou štolu potřeme rozpuštěným máslem a posypeme moučkovým cukrem.

Tvarohovou štolu podáváme studenou ke kávě nebo čaji.

Banánky

- 25 dkg másla
- 50 dkg hladké mouky
- 12 dkg cukru moučky
- 2 žloutky
- 2 lžíce mléka

Všechno smícháme a na masovém mlýnku vytváříme banánky. Pečeme v rozeřáté troubě dozlatova a necháme vychladnout. Poté slepíme zavařeninou a polijeme čokoládou.

Srdíčka**1. těsto**

- 1/2 kg hladké mouky
- 20 dkg másla
- 9 dkg cukru
- 3 žloutky
- citrónová kůra

2. těsto

- 1/2 kg moučkového cukru
- 2 lžíce kakaa
- 4 dkg másla
- 1 žloutek
- 3 lžíce hladké mouky
- 6 dkg mletým ořechů

Zaděláme z ingrediencí 1. těsto, vykrájíme srdíčka a upečeme v předehřáté troubě.

Rumem zaděláme druhé těsto (možné zadělat i vodou), rozválíme, vykrájíme menší srdíčka, která rychle dáváme na upečená, horká srdíčka z 1. těsta, přimáčkeme.

Zdobíme citrónovou polevou a mandlí.

Lístičky

- 30 dkg hladké mouky
- 15 dkg másla
- 10 dkg moučkového cukru
- 1 žloutek
- 1 vejce
- citrónová kůra
- 10 dkg mletých vlašských ořechů
- 10 dkg sladkých drobtů
- 3 lžíce moučkového cukru
- lžička rumu
- lžíce másla
- podle potřeby trochu vody

Zaděláme těsto z prvních ingrediencí, necháme odpočinout v chladnu. Z vyválené placky vykrajujeme lístečky, pečeme ve vyhřáté troubě.

Ingredience na „nádivku“ dáme do hrnku, za stálého promíchávání necháme projít varem (propařit).

Teplou nádivku spojujeme lístečky, polovinu smáčíme v čokoládové polevě, necháme zaschnout.

Ořechové cukroví

- 48 dkg másla
- 40 dkg hladké mouky
- 14 dkg cukru moučky
- 40 dkg ořechů
- 8 lžic rumu

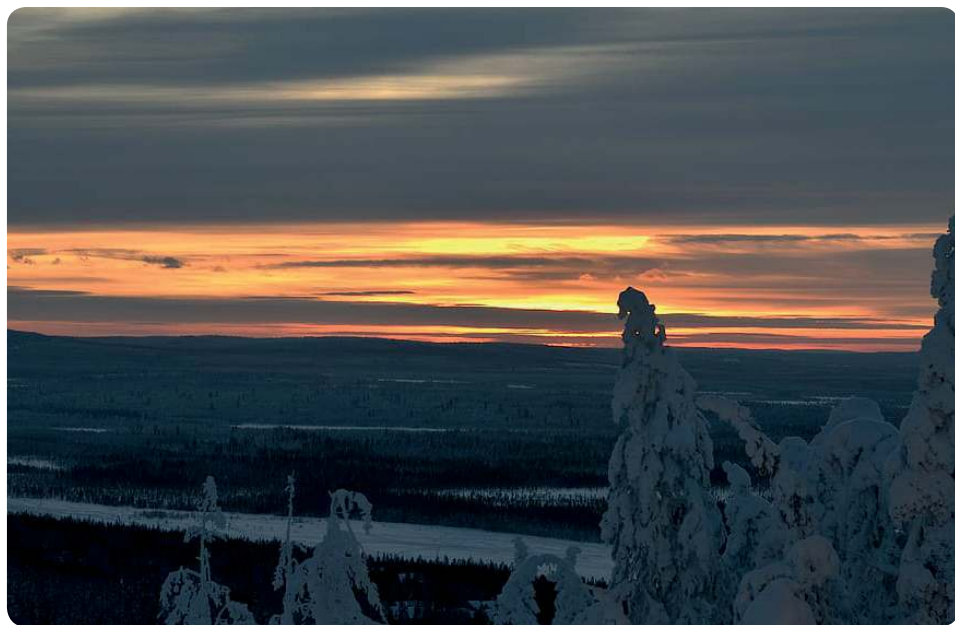
Vše zpracujeme ve vláčné těsto. Necháme vychladnout, pak vyvalujeme a vykrajujeme z poloviny těsta kolečka, z poloviny těsta půlměsíčky. Upečeme a necháme

vychladnout. Kolečka slepujeme nádivkou (másla, moučkový cukr, strouhané ořechy, rum), slepené poléváme žloutkovou polevou a na střed klademe půlky vlašských ořechů. Půlměsíčky můžeme spojit buď stejnou nádivkou jako kolečka či zavařeninou, poléváme do poloviny čokoládovou polevou a na střed klademe čtvrtku vlašského ořechu.

Vše připravila Marie Palkosková

Magie zimního slunovratu

Zastavil jsem se nedávno u paní Kouřimské v naší knihovně a ptal jsem se jí, jestli by neměla nějaké typy do Vánočního speciálu. Tak jsme přemýšleli, až paní knihovnici napadlo, že před pár lety paní Palkosková sbírala mezi místními dámami vánoční recepty. Ihned jsem se s paní Palkoskovou spojil, a ta mi kromě zmíněných receptů zaslala i tento velmi zajímavý článek. Velmi děkuji i za něj.

Letošní zimní slunovrat roku 2019 připadá na den 22. prosince, kdy v 5:20 hodin středoevropského času nastane okamžik vstupu Slunce do znamení Kozoroha. Den zimního slunovratu je magickým dnem. Pojďme si tedy pro zajímavost

říci, co o tomto dni píše paní Eva Francová ve své knize „Rok ve Svatojánu“:

„Zimní slunovrat je velká sláva, to mi věřte, je to jeden z nejkrásnějších svátků v roce. A taky nejtajemnější. Jak podzim postupuje, slunečního svitu ubývá, bůh slunce stárne, slábne a churaví. Jeho blahodárná záře je pro vše živé stále vzácnější a vzácnější, svět se začíná ztrácet v temnotě, mlhách a ponurém šeru. Narůstá moc temných sil. Představte si, co se bude dít, když země zůstane celou noc bez ochrany. Nastane chaos. Průchod mezi světy je otevřený, démoni, víly, skřítkové, rozličné bestie a také duchové předků proudí volně sem a tam. Pod sněhem rozkvétají květiny a dozrávají plody, velké ka-

meny pochodují jako živé, hadi a včelstva se probouzejí. Zvířata mluví a můžeme se jich na cokoli zeptat. A pokud máme jejich důvěru, odpoví nám. Pokud neodpovídají, nedivte se jim. Ničeho dobrého se od nás lidí beztak nedočkájí.

Abychom ochránili sebe a své domovy, zapalujeme v den zimního slunovratu před západem Slunce venku oheň. Poslední paprsek umírajícího Slunce se vtělí s posledním záchvěvem do lidských ohňů a uchová v nich něco ze své ochranné moci. Do tohoto ohně vkládáme obětní posvátné poleno, takzvaný badnjak. To zvláštní jméno prý vzniklo od slova bdít. Celou noc se sedělo okolo ochranného ohně posvěceného slunečním bohem, aby temné síly nenapadly člověka ve spánku, kdy je bezbranný. Poleno se přizdobilo stuhou, zelenou větévkou, pomazalo se máslem, vínem, moštem nebo pivem jako oběť a poděkování slunečnímu božstvu za jeho ochranu. Spálené zbytky badnjaku se uchovávaly do dalšího roku jako ochranný amulet nebo se rozdrtily a nasypaly okolo ovocných stromů či na pole jako prosba o dobrou úrodu.

Během dne vždy upletu věnec z břečťanu, který je prastarým symbolem ochrany a jako jedna z mála dřevin dokáže negativní, děsivé a škodné síly udržet v patřičných mezích. Věnec pověším na dveře nebo okno, aby znesnadnil průchod temným silám do domu.

Na druhý den ráno se narodí nový sluneční bůh a svět je spasen. Je to vskutku magická a nádherná chvíle, i když malý bůžek je ještě slabý. My však víme, že nás neopustil a že během následujících

černých dnů zesílí a temné síly budou zase na rok zažehnány.

Když jsou dny pošmourné, mlhavé a smutné, návrat slunce očekáváme a potřebujeme mnohem naléhavěji, než když je zima sněhová, jiskřivá a nebe modré.

Když je den nejkratší a temnota hrozí pohltit svět, podle starobyklých a zapomenutých vědění máme my lidé za úkol strážit a uchovat poslední paprsek zapadajícího slunce a udržet a zachovat jej v ohních a ve svých srdcích. Je to světlo, které představuje duchovní stránku našeho světa. Dnes je tohle vědomí téměř zapomenuto, ztraceno nebo přehlíženo a záleží na každém jednotlivém člověku, zda se svět nepropadne navždy do temnoty. Pokud se světlo znovu nezrodí, temnota pohltí všechny naděje. Duchovní světlo světa potřebuje naši péči a ochranu. Život má hlubší smysl a v životě jsou okamžiky, ve kterých jde o více než o život. To je poselství zimního slunovratu.“

Připravila Marie Palkosková

Něco málo o tradicích Vánoc

Jsou vánoční tradice, které známe úplně všichni a staly se pro nás již nepostradatelnou součástí Vánoc. Co ale o těchto tradicích víme? A známe je skutečně všechny? Protože Vánoce by měly být časem rodinných setkání, pojďme si spolu něco o některých tradicích povědět, některé si připomenout a třeba se i s některými seznámit. Kdo ví, třeba si některou z nich i vyzkoušíte.

Asi nejznámější tradicí, kterou snad dodržují úplně všichni, je zdobení vánočního stromčku, který se postupně stal symbolem celých Vánoc. Málokdo ale ví, že historie vánočních stromů se táhne až daleko do minulosti – do starověkého Egypta! Tedy alespoň si to někteří badatelé myslí. V Egyptě totiž panoval zvyk, kdy si staří Egypťané dávali nad vchody svých domů na konci roku svazček větví, aby je chránil. Souviselo to s rituálem přerodu a s Egyptskými bohy. Jindy jsou ale kořeny této tradice přisuzovány keltským a germánským pohanským rituálům během slunovratu. Ve středověku se nejdřív zdobení považovalo za pohanské, nicméně brzy se tento zvyk uchytil. Nejprve v Německu, kde se původně věšel stromek nad stůl špičkou dolů. Až v 19. století se vánoční stromek rozšířil z měst i na venkov.

V Čechách se dlouho vánoční stromky vůbec nevyskytovaly, nanejvýš nějaké ty ozdobené větve. Má se za to, že první skutečný vánoční stromek nechal ozdobit pro své hosty na záměčku v Libni Jan Karel Liebich, ředitel Stavovského divadla.

Tradice se rychle uchytila, dokonce dala vzniknout i některým dalším tradičním záležitostem, jako jsou třeba ozdoby z šustí nebo rákosu. V roce 1924 potom z podnětu spisovatele Rudolfa Těsnohlídka mohli obyvatelé Brna poprvé uspořádat setkání pod Stromem republiky. Tím vznikla tradice vánočních stromů na náměstích a návších v naší zemi.

V mnoha rodinách se za oknem (například v jižních Čechách) nebo někde v domě staví nejrůznější betlémy a jesličky. I ty mají svoji bohatou historii, a dokonce se časem staly předmětem zájmu umělců a sběratelů. Důkazem je ostatně i výstava betlémů v naší Galerii nebo v Čechách celkem četné mechanické betlémy a jesličky, jako jsou ty Krýzovy v Jindřichově Hradci. Poprvé postavil prý živé jesličky František z Assisi v roce 1223 v poustevně a sloužil přitom vůbec první půlnoční mši. V Čechách byl první Betlém vystaven až jezuity v pražském Klementinu roku 1560. Od té doby se stavěly po celých Čechách.

Asi nejstarší zvyk Vánoc je spojený se jmelím. I zde, stejně jako u stromku, je

tradice spojená již se starými Kelty, kteří považovali především jmelí z dubů za posvátné. Ostatně léčivé účinky jmelí potvrzují i lékaři a farmacie. Křesťané však spojují jmelí s legendou vážící se k ukřižování Ježíše Krista. Jmelí bylo prý do té doby stromem, ale protože kříž, na kterém byl Kristus ukřižován, měl být právě z jeho dřeva, jmelí žalem uschlo a změnilo se v rostlinu. Ta prý nosí lidem štěstí a má čarovnou moc – ovšem pozor! Pouze, když je jmelí z lásky věnované.

Řada dalších tradic je už bohužel zapomenuta. Občas se ještě někde lije olovo do vody. Kousek olůvka se roztaví, až je z něho horká kapalina, a potom se opatrně nelije do nádoby se studenou vodou. Tam okamžitě ztvdne a vzniklý tvar prý ukazuje, co člověka v budoucnu čeká. Pokud má olovo tvar hvězdy, budete mít štěstí a samé úsměchy. Do nádoby s vodou potom můžete vypustit lodičky ze skořápek od vlašských ořechů. Do půlky skořápky se

nakape vosk a připevní malá svíčka. Komu svíčka nejdéle hoří, ten bude mít štěstí v dalším roce. Pokud se drží lodička u kraje, bude se její majitel celý rok držet hezky v teple domova. Když je uprostřed, čeká vás cesta do světa.

Snad každé malé dítě ví, že když vydrží na Vánoce „nepapat“, uvidí zlaté prasátko jako odměnu za celodenní půst. Tento zvyk má svoji minulost v tradičním křesťanském půstu, a především na českém venkově, kde postění se nebylo ničím výjimečným, na Vánoce bývalo odměněno nějakým tím nastrádaným slavnostnějším jídlem. Svobodné dívky potom doma házely přes rameno střevícem, aby se dozvěděly, jestli se brzy provdají. Pokud byl střevíček patou ke dveřím, zůstaly doma. Pokud špičkou, provdaly se. Pokud ale měla slečna víc nápadníků, musela v čase Vánoc připravit těsto na knedlíky, do kterých dala na papírku napsaná jejich jména a dala je takto vařit. Podle toho či knedlík se první dostal nad hladinu se potom dívka rozhodla. A pokud nevěřila ani tomuto zvyku, zapíchla do jablka zápalky a přisoudila jim jména jednotlivých nápadníků. Čí zápalka hořela nejdéle, ten byl pravý.

A teď něco pro ty, kteří věří horoskopům. Pokud prý na Vánoce nebo na Nový rok sloupnete z cibule dvanáct „sukének“ symbolizujících dvanáct měsíců v roce a nasypete na ně sůl, dozvíte se přes noc, který měsíc bude deštivý, který bude průměrný a kdy bude velké sucho. To podle toho, jestli se sůl rozmočí, navlhne nebo zůstane suchá.

Jak chytil Přílepák zápal plic

Byla už zima, ale jako již několik let ani tentokrát nebyla krajina přikryta sněhovou peřinou a dokonce ani nemrzlo.

„To bude zase smutná zima,“ posteskl si Přílepák, když se podíval z okna na holé větve jejich ořešáku a zežloutlou travu na zahradě. Ta troška zimního poprašku, který spadl ráno z oblohy, se hned rozplynula a proměnila zem v mazlavé bláto, takže si nemohli s Přílepandou hrát ani venku. Otrávený Přílepák tak den za dnem trucoval u sebe v pokoji, četl dokola stejnou knížku a občas si zahrál něco na počítači. I Přílepanda byla skleslá, ale na rozdíl od Přílepáka si dovedla poradit a pomáhala mamince s vánočním úklidem, pečením cukroví a zdobením svícnu.

Uběhl týden, druhý i třetí a těsně před Vánoci se konečně dostavil mráz – ale pořádný! Studený vítr šlehal do tváří a zalézal za límec a Přílepandu nezahřály ani pořádné palčáky s kožíškem. Zato

Přílepák byl celý nadšený. Pobíhal po obývací s hokejkou a hokejovou helmou, před sebou kutálel místo puku tenisák, a i když mu maminka spílala, že něco rozbije, nemínil přestat. Těšil se, že půjde brzy na zamrzlý rybník a zahraje si konečně s klukama hokej. A jakmile nastala sobota, neváhal a vyrazil k rybníku.

Přílepanda ho samozřejmě doprovázela, protože, jak říkala maminka, někdo s ním musí být, kdo má rozum. Cestou se potom k oběma přidali kamarádi, kluci i holky, a k rybníku nakonec dorazil celkem početný hlouček.

„Hurá, podívejte!“ křičel Přílepák na celé Přílepy a ukazoval napřaženou hokejkou na rybník. „Je zamrzlej, jde se hrát!“

Na rybníku skutečně byla ledová plocha a i ostatní byli rázem nadšení. Tedy až na Přílepandu. Ta si totiž vzpomněla na tatínka, jak s ním šel jednou bruslit a když k rybníku dorazili, podíval se na led, větví

do něj malinko uhodil a řekl, že se nedá nic dělat a musejí se vrátit domů, protože je málo ledu.

„Počkej,“ zavolala na bráchu. „Co když tě to neunes?“

„Ale, proč by mě to neuneslo, vždyť je to led. Podívej se, jak se krásně leskne. Po tom se to bude bruslit jedna radost! A jak nám bude hezky klouzat puk,“ řekl odhodlaně Přílepák a už si obouval brusle. Jenomže Přílepandě to nedalo, a tak honem utíkala ke strejdovi Jirkovi, který bydlel kousek od rybníka, aby se přišel na led podívat.

Netrvalo to ani pět minut a Přílepanda se už vracela i se strejdou. Sotva se dostali na dohled hladiny, oba uslyšeli hlasité volání.

„Pomóc! Pomóóóc!“

„Pomóc,“ přidávaly se i další hlasy dětí stojících na břehu rybníka. To už věděl strejda Jirka, že je zle, na nic nečekal, rozběhl se k hrázi a ihned věděl, kolik uhořdilo.

Přílepák byl totiž netrpělivý, a i když ho Přílepanda varovala, skočil se vši vervou s obutými bruslemi na led, a jakmile se ho dotkl, už se pod ním led prolomil a Přílepák spadl rovnou do ledové vody. Ze všech sil křičel, nad hlavou mával hokejkou a jednou rukou plácal do vody a snažil se udržet nad vodou. Plavat sice uměl, ale díra kolem nebyla dost velká a těžké brusle ho táhly dolů.

„Podej mi tu hokejku, Přílepáku, a drž se,“ zakřičel stejda Jirka, klekl si na okraj hráze a natahoval se, co to šlo nad hladinu. Přílepák ho poslechl a z posledních sil natáhl hokejku až ke strejdovi. Ten ho vytáhl z vody a pomohl mu na pevnou zem.

„Ty kluku jeden uličnická, to se dělá?

Copak ty nevíš, že musíš led nejdřív zkontrolovat, než na něj vlezeš?“ rozčiloval se strejda, zatímco sundával Přílepákovi promočenou bundu a helmu. Ten se jen třásl zimou, drkotal zuby a zarytě se přitom díval do země, protože věděl, že provedl zase jednou pěknou neplechu.

„Vidiš, já ti to říkala,“ poznamenala Přílepanda.

„A teď všichni domů, upalujte,“ metal stejda Jirka na všechny strany hromy a blesky, až se děti rozprchly. „A ty musíš honem k nám, abys nezmrznul. Jen počkej, až se to dozví máma.“

Strejda sundal z Přílepáka promočené oblečení, dal mu svoje staré tepláky a teplou mikinu, zabalil ho ještě do deky a udělal mu pořádně horký čaj. Potom zavolal maminku, která si pro obě děti přijela celá ustaraná a nazlobená. Když ale viděla Přílepáka, byla ráda, že se neutopil a všechno dobře dopadlo. Tedy skoro všechno. Přílepák totiž nastydl, dostal zápal plic, a tak proležel skoro celé Vánoce v posteli. A přišel i o jediný týden, kdy mohli jeho kamarádi skutečně na rybníku bruslit, zatímco on se pod bedlivým dozorem maminky uzdravoval.

„Alespoň si budeš pamatovat, že se na led jen tak neleze,“ říkala mu maminka pokaždé, když si utrápený a nemocný Přílepák povzdechl nad svým osudem.

Jak Přílepák s Přílepondou slavili Vánoce

Nemocný Přílepák nesměl ještě dlouho ven, a tak mu nezbývalo, než se nějak zabavit doma. Naštěstí se ze zápalu plic rychle uzdravoval, a tak mu maminka dovolila alespoň vylézt z postele.

„Mamí, co nám letos přinese Ježíšek?“ ptal se pořád Přílepák a sem tam se přidala i Přílepondá. Oba už dávno dali Ježíškovi dopis za okno a dokonce se střídali v hlídání, aby alespoň jeden z nich viděl, jak si Ježíšek dopis bere. Jenomže je oba nakonec spaní přemohlo, a tak ho zase neviděli.

„Jen se nechte překvapit. Třeba vám za to vaše věčné zlobení nepřinese vůbec nic,“ hrozila maminka naoko rozzlobeně. Na Přílepáka a Přílepondu to však působilo a poslední dny byli tak vzorní, jako už dlouho ne. To aby Ježíšek viděl, že dovedou být i hodní.

Těsně před Štědrým večerem se u nich vždycky zdobil vánoční stromeček, který tatínek dovezl čerstvý a voňavý a společně s ním ho potom Přílepák s Přílepondou zdobili. Tentokrát ale přivezl tatínek stromeček o den dřív. Všichni se tomu divili, ale tatínek to rychle vysvětlil.

„Víte, já musím zítra ještě do práce a zdržím se tam dlouho do večera. Budete to muset letos zvládnout beze mě,“ podíval se na obě děti. Maminka vypadala našťavaně a Přílepák s Přílepondou byli zase smutní. Jenomže potom si Přílepák uvědomil, že takové zdobení stromečku je něco přesně pro něho, a že alespoň ukáže Ježíškovi, jak umí doma hezky pomáhat.

„My to zvládnem, tati,“ řekl odhodlaně

a šel do pokoje vymýšlet, jak nejlépe stromeček ozdobit.

Druhý den odjel tatínek brzy ráno, aby toho stihl v práci co nejvíc a mohl odjet dřív domů. Také Přílepák si přivstal, vzal si sirup proti kašli a teple oblečený se vypravil do garáže, aby si náležitě připravil vše potřebné pro zdobení stromečku. Byl výjimečně vzhůru dokonce dřív, než Přílepondá. Ta když viděla, že bráška není v pokoji, honem vyskočila z postele a šla ho hledat.

„Co to zase provádíš?“ ptala se Přílepáka.

„Co asi. Dávám dohromady ozdoby na stromeček,“ odpověděl Přílepák, zatímco stál na židli a prohraboval uklizené krabice v polici.

„Jen počkej, ty ještě něco vyvedeš a Ježíšek ti nic nenadělí,“ varovala ho Přílepondá, ale Přílepák se nedal odradit. Tak se rozhodla, že mu radši pomůže, aby nedostala vynadáno s ním. Nakonec se jim podařilo všechny ozdoby dát dohromady a odnést do obýváku ke stromečku, který už tatínek upevnil do stojanu. Na nic nečekali a začali věšet na stromeček červené, stříbrné, zelené, žluté, modré, krápníky, co se pořád točily dokola, a další ozdoby.

„No vám to tedy jde,“ musela oba pochválit maminka, když je viděla zdobit stromeček. „Tak hezky zdobte a já zatím dojdou něco koupit. A ne abyste na stromeček věšeli svíčky! To udělám sama,“ dodala maminka a odjela na nákup.

Když byl stromeček už skoro dozdobený a kolem dokola ho objímaly bílé vánoční

řetězy, poodstoupili oba stranou a radovali se, jak se jim dílo povedlo. Jenomže Přílepákovi se to pořád nezdálo.

„Kdepak, bez těch svíček to není ono, musíme je tam dát.“

„Ale víš, co nám říkala maminka. Musíme na ní počkat,“ připomněla Přílepanda.

„Ale bez toho to není ono. Však ona bude ráda, že jsme jí ušetřili práci, uvidíš.“

Přílepanda sice chvíli váhala, ale nakonec dala bráškoví za pravdu, a tak začali vytahovat z krabice dlouhou šňůru plnou barevných žároveček, které se po zapnutí vždycky rozblikaly. Dělalí všechno přesně tak, jak byli zvyklí s tatínkem. Začali od jedné strany nahoru a potom zase odshora dolů, až byl stromeček ovázaný kolem dokola.

„Teď ještě zapnout,“ radoval se Přílepák. Vzal do ruky zástrčku a táhl jí až k zásuvce, která byla kousek od stromečku u skříně. Jenomže šňůra od zástrčky nestačila a pár centimetrů k zásuvce chybělo. „Ono to nejde,“ řekl podrážděně Přílepák k Přílepandě.

„Ale určitě to půjde, jenom musíš pořádně zabrat,“ řekla mu Přílepanda, vzala s ním šňůru a oba vši silou zatáhli, aby ji mohli dát do zásuvky. Jenomže to byla chyba. V tu chvíli se totiž stromeček naklonil a ani těžký stojan ho nedokázal udržet na místě. V další chvíli se ozvala veliká rána a celý stromeček se svalil na zem i se všemi ozdobami, které se při pádu rozbily na tisíc kousků. Ve stejné chvíli se ve dveřích objevili také maminka s tatínkem, kteří nesli obrovskou krabici. Tatínek totiž koupil dětem nový nafukovací bazén, který si tak přáli,

a chtěl je pořádně překvapit. Když ale viděli rodiče tu spoušť, tatínek se rozzlobil.

„Tak takhle vy pomáháte mamince? Podívejte se, co ste udělali! Rozbili jste nám celý stromeček a všechny ozdoby. Za tohle vám Ježíšek nic nepřinese. A teď alou do pokoje a do večere ani na krok ven,“ ukázal tatínek přísně ke dveřím. Přílepák s Přílepandou se rozbřečeli, ale nebylo jim to nic platné a museli do pokoje.

Každý si zalezl do svého kouta a oba usazení a zoufalí nakonec usnuli. Probudili se až večer, když je maminka volala k večeři. Přílepák s Přílepandou sešli po schodech jako dva uzlíčky nešťestí se sklopenýma očima, ještě červenýma od slz. Ale když došli až dolů, tatínek a maminka vypadali, jako by se vůbec nezlobili. Oba se potom rozhledli po pokoji, a co viděli, je překvapilo. V koutě stál stromeček a byl ozdobený spoustou starých ozdob, které vyráběla jejich babička z kukuřičného šustí. Oba na ně už úplně zapomněli, ale naštěstí si na ně vzpomněl tatínek.

„Nakonec to vypadá moc hezky, co?“ zeptal se. „A protože Ježíšek je asi moc hodný, tak se tady zastavil dřív a nechal vám dárky pod stromečkem už teď.“

Dětem se rázem rozsvítila očka a chtěli se už už vrhnout na věci pod stromečkem zabalené do vánočního papíru. Maminka je ale zastavila a řekla, že se dárky budou rozbalovat až po večeři. Tatínek jim ještě připomněl, že za lumpárnu se stromečkem je čeká po Vánocích nějaký ten trest, ale potom už se všichni usadili ke stolu a pustili se do slavnostní večeře. Nakonec tak měli Přílepák s Přílepandou přeci jen krásné Vánoce.

Slovo na závěr

Vážení čtenáři,

jistě jste si povšimli, že v tomto čísle nebyly obsaženy některé rubriky, na které jste zvyklí. Abychom měli místo na zvláštní Vánoční články, musel jsem některé pravidelné rubriky, jako je třeba historie, v tomto čísle vynechat. Už v březnu se však můžete těšit na jejich další pokračování na stránkách zpravodaje i na další zbrusu nové seriály, které jsou již v přípravě. Navíc pro Vás máme něco navíc! Od 1. ledna 2020 bude spuštěna facebooková stránka Přílepského zpravodaje, kam budeme umisťovat vše, co se do tištěné podoby nevešlo, kde bude mnohem víc fotografií z našich akcí, kde bude prostor i na videa a kde se budete dozvídat o všech událostech, které se v naší obci budou odehrávat. Pokud tedy máte facebookové stránky, nezapomeňte se 1. ledna od 13. hodin na novou facebookovou stránku přihlásit.

Tomáš Hejna
redaktor

Informační čtvrtletník pro občany obce Velké Přílepy

MK CT 225 56

Vydává obec Velké Přílepy.
Pražská 162, Velké Přílepy 252 64

Náklad: 1300 výtisků
Datum vydání: 20. prosince 2019
Uzávěrka příštího čísla: 7. března 2020

Odpovědný redaktor:
Tomáš Hejna
Mobil: 721 014 343
E-mail: zpravodaj@velke-prilepy.cz

Redakční rada: David Bečka, Kateřina Jungbauerová, Richard Kapsa,
Jana Klinderová Píchová, Daniel Košťoval, René Tydlitát

Grafická úprava: Šárka Kočí Rosolová
Fotografie na obálce a vnitřních stranách obálky Tomáš Hejna
Tisk: GTPLUS.CZ

Luboš Y. Koláček se ženou před jejich vánoční koláží na výstavě betlémů v naší Galerii

Jak jsi krásné neviňátko

Jak jsi krásné neviňátko, vprostřed bídy, nebožátko;
před Tebou padáme, dary své skládáme.

Já ti nesu dvě kozičky, by zahřály tvé nožičky;
já zas trochu mlíčka, by kvetla tvá líčka.

Já ti nesu veselého, beránka ze stáda svého;
s ním si můžeš hrát, libě žertovati.

A co my ti, nuzní, dáme? Darovati co nemáme;
my ti zadudáme, písně zaspíváme.

Pastuškové mu dudají, zvuky dud se rozléhají;
slavně dudy dují, všichni propěvují.

My tři králové

My tři králové jdeme k vám,
šťěstí, zdraví vinšujem vám.

Šťěstí, zdraví, dlouhá léta,
my jsme k vám přišli zdaleka.

Zdaleka je cesta naše,
do Betléma mysl naše.

A co ty tam, černý, vzadu
vystrkuješ na nás bradu.

A já, černý, vystupuju
a nový rok vám vinšuju.

A my všichni vystupujem
a nový rok vám vinšujem.